

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuvniku“
 Published every Wednesday
 Brooklyn, New York.
 Yearly subscription rates:
 In the United States and
 Canada \$2.00
 To Foreign Countries \$2.50
 Advertising rates on applica-
 tion.
 Address all communications
 to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

VIENYBĖ LIETUVNIKU

„Vienybė Lietuvniku“
 Išleista kas trečiadienį
 Brooklyn, N. Y.
 Prenumerata metams:
 Suvienytose Valstijose ir
 Kanadoje \$2.00
 Europoje ir kitur \$2.50
 Prenumerata mokama iš vir-
 šaus. Prenumeratos metas
 skaitosi nuo laiko užsirašymo,
 ne nuo Naujojo Mėto.
 Apgarsinimų prekių klaus-
 kite laišku.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 19.

Brooklyn, N. Y., 6 d. Gegužio (May) 1908. m.

ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIII.

Apie moterų pareigas.

Iškilus moterų klausimui mūsų miestelėje (Brooklyne, N. Y.) buvo galima patirti visokių nuomonių link moterų, jų gyvenimo, prideryščių ir tt.

Tarp kit-ko buvo girdėtis net toki balsai, kad moterims nepriderį lankytis antus siriukų, ypatingai ant tokių, kurių tikslas yra supažindinti žmones su politiška ekonomija, su jų padėjimu draugijoje ir su budu, kaip šiandieninius vargus išvengti, nes tai esą ne moterų dalykai. Moterų siekinys turis susidėti išauklėjime ir mokiniame savo vaikų, apriusime ir padailinime namų, žinoma nepamirštant patarnauti vyrui, kad jam būtų gražu ir smagu namieje.

Išpildymas atsakančiais šiu moterims prisakymų yra labai sunkus, ir daiktams po šiandieniniu surėdymu nėra taip pilnai galimas; ką kiekvienas protaujantis žmogus paliudys iš prisizūrėjimo į darbininkų gyvenimą.

Kad geriaus suprasti moteris priderystes dabartiniame surėdyme, reiktų peržvelgti jos gyvenimą, tada tik galima spręsti, kokios jos pareigos šiandien yra ir turi but.

Kaip jau žinome, moteris gyvenimas ir triusas buvo per šimtus metų surištas su namų reikalais ir smulkia išdirbyste, kuomet vyrui užsiėmė medžio-klė, žvejone ir kova netik apsigynime nuo žverių ir kitų laukinių žmonių, bet ir užpuldinėjime ant kitų užgrobiančių jų moteris ir vyrus, pirmiausia dėl maisto, paskiaus dėl pavertimo į vergus, ypatingai kada pajaukinimas gyvulių privedė žmones prie žemdirbystės, ir kada darbo spēkos buvo labai reikalingos.

Kada žemės išdirbimas privedė žmones apsigyventi daugiaus ant vietos ir jie pradėjo daugiaus apsišviesti, vienyti, tada įsteigė valdžias dėlei apsigynimo nuo priešų ir tokiu budu galėjo daugiaus atydos atkreipti ant padirbimo visokių įrankių, kurių jų dartinis gyvenimas reikalavo.

Išdirbystė pradžioje buvo naminė, vietinė t. y. tik tiek buvo išdirbta, kiek buvo reikalinga šeimynai. Bet kada žmonės pradėjo daugiaus apsišviesti, daugiaus reikalavimų atsirado, ir kad geriaus užgandint ir aprupint savo reikalavimus išrado reikalingumą paskirti darbą į šakas. Taip,

kad žmogus turėjo po kelis daiktus pagaminti dėl savęs ir dirbant po biskį prie visų, negalėjo gerai išsilavinti ne prie vieno; bet kada jis pasidalino savo darbus tarp kitų ir dirbo tik tą kas jam geriausiai sekėsi, jis galėjo netik savo ir kitų reikalavimus užgandinti, bet jam to išdarbio da atliko. Tie visi darbininkai, padirbę savo paskirtą darbą mainė vienas su kitu, o atlikusius išdarbius nešė į turgų. Su įvykimu tokio pinigų kuris buvo galima kilnoti vieton iš vietos ir kuris buvo galima sutauptinti ir užlaikyti be sugedimo, pramonystė daugiaus išsiplėtojo surišdama kaimą su kaimu. Miestai pradėjo žymiai augti. Vyrai visados daugiaus užsiimdami viešais dalykais, negu moteris, kurios per amžius užsiėmė daugiaus pagaminimu daiktų namie, užvedė šitą naują išdirbystės ir prekystės budą, palikdami moteris prie jų darbų namie.

Bet moteris teip nepasiliko, nes greta sukonzentravimo darbų, išradimo mašinų padirbimui ne tik „vyriški“ darbai, bet ir „moteriškes“: darbo verpimo, audimo, mezgimo, siuvimo ir tt. moteris buvo priverstos noroms ar nenoroms sekti paskui darbą į dirbtuves, vėl stodamos greta su vyrais darbininkų eilėje.

Šiandien kapitalizmui užviešpatavus, moteris ypatingai yra reikalinga užimti vietą ant darbo arenos, nes pasiėmęs kapitalizmui obalsį — „pelnas daugiaus pelno,“ ji reikalinga kapitalistams kaipo kančius su kuriuo galėtų priplakti vyrus, —organizuotus ir neorganizuotus—prie darbo, ant savo pastatytų sąlygų.

Su išradimu ir pagerinimu visokių darbus užvaduojančių mašinų, moteris, kaipo pigiaus dirbančios, paklusnesnės, dirbančios ilgesnes valandas ir nestatančios jokių reikalavimų yra greičiaus priimamos prie darbo, nereikalaujančio fizinės pajėgos, negu vyrai. Rezultatas esti, kad vyrai vaikščioja dyki gatvėmis negaudami darbo, o moteris (daugelis) turi darbo perpilnai; jos dirba dirbtuvėje, auklėja vaikus, aptriusia namus ir aplopo šeimyną.

Ir mes norime, ar nenorime jos vieta yra eilėse darbininkų; nes sukonzentruotas moteris darbas, kaip dirbtuvės, vyro netik pagaminime draubuzių, bet ir maistų išvedė iš namų, ir kaip negalime mašinų išdirbystę sugrąžinti prie

senoviškosios rankų išdirbystės, taip moteris jau negalime aprubežuoti keturiomis sienomis namieje.

„Niekas nėra amžina, ne gamtoje ne žmogaus gyvenime; amžina vientik atmaina ir permaina.“

Jos vieta yra sviete (kaip rašo B. Borrmann Wells); vienose (Suvienytose Valstijose rasime dirbtuvėse) suvirsom 4,000,000 moterų; 1900 m. iš 300 šakų išdirbystėse, tik de vnyiose nebuvo moterų. Tai gi kyla nauja moterų priderystė—priderystė vienyti ir kovoti už buvį, jei nenori prazuti kapitalistų pelno su kury.

Netik moteris, dirbančios dirbtuvėse turi kovoti prieš šitoki kapitalizmo surėdymą, bet ir ištekejusios; nes per jų vyrų išmetimą iš dirbtuvių, per kitų darbininkų užėmimą vietų ant pigesnės mokes ties, jos netenka duonos, ne pastogės ir turi pačios eiti į dirbtuves, dirbti kad ir ant baisiausių išlygų, kad palaikyti savo ir savo vaikų gyvastis. Šitokios moteris ypatingai yra kapitalistų pageidaujamos, nes jos priverstos būna sutikti ant visokių išlygų.

Visos moteris, kurios atjaučia ar pažįsta šitą sunkenybę, ar tai tiesiu budu—dirbdamos dirbtuvėse, ar tai per savo vyrus, ar businus vyrus, kurie negali uždirbt gaus turto apsiavedimui ir užlaikymui šeimynai, visos tos moteris privalo vienyti ar tai su vyrais ar tai tarp savęs ir veikti išvien su darbininkais, idant išreikalauti žmogaus prigimtas teises—nesuvaržytos gyvasties, ir dalykų tosios gyvasties palaikymui bei išradimui laimės žmonijoje.

Tai gi šiandien viena svarbi moteris pareiga yra iškovot sau tokias gyvenimo sąlygas, kad būtų galima priderančiai auklėti ir išmokinti vaikučius ir kad būtų su kuo padailinti tuos namus dėl savęs ir savo vyro.

Sesuo.

ŠVĖSKIME GEGUŽIO PIRMAJA

Štai jau ir prisirtino diena, gegužio pirmojo, kurioje visų šalių susipratęs darbininkas apleidžia kriokiantį varstotą ir padavę draugišką ranką savo nuskriaustam broliui išei- na, po laisvės vėliavos pridanga, parodyti savo darbaviam, jog ir jis reikalauja sau žmogiškųjų teisių.

Lai mokslinčiai knisai po visą senovinės civilizacijos ir žilosios praeities istoriją; pradedant net nuo pat miglotos brekštos priešistorinių gadynių, perdėm žlig begančiųjų laikų—neras tokios dienos, kuri turėtų savyje tokį gilų doriską reiškimą, kaip diena gegužio pirmosios!

Net sociališkosios ir morališkosios doros, arba kitaip sakant krikščionybės užsiėmėgimas, paliko toli užpakalyje, jeigu tik sulyginsime ją su tarptautiškoju judėjimu, kuris išsiveržė gegužio pirmosios dienoje.

Užsiėmėgus krikščioniškam jam idealui, jo pasekėjai tiek nukentėjo kiek dabar nukentčia socializmo pasekėjai.

Kaip žinome, Kristus pradėjo savo mokslą skelbti senovės Rymo viešpatystėje ir iš pradžių laisvai galėjo vaikščioti po Jeruzolius gatves, pakol vyriausybe neatkreipė ant jo atydos; bet pamačiusi, kad juo tolyn, tuo didyn jo pasekėjų auga skaitlius valdžia pasmerkė Kristų miriop, kaipo kenksmingo jai mokslo platintoja.

Kristų nužudė ne dėlto, kad valdžia stengėsi stambeldija (pagonybę) palaikyti, — nes kaip š andien taip ir tų laikų valdantieji luomai suvis ne sirupino apie tikėjimą, —bet dėl to nužudė, kad jo pamoksluose patėmijo veržimasi permainyti visą viešpatystės surėdimą.

Taip buvo senovėje, taip ir dabar yra. Seniaus kovotojus už krikščionišką evangeliją kabinėjo ant kartuvių, šiandieną tas pats yra su pasekėjais naujosios evangelijos. Taip, socializmas yra nauja evangelija, — visos nuskriaustosios ir triusančios minios, savo besiplėtojime praleidžia tą pačią žiaurią kovą, kokia buvo parejusi ir krikščionybėi...

Nors Kristų ir pasmerkė miriop, nors jo pasekėjus ir kankino, vienok tam mokslui kelio neužtvėnkė.

Krikščioniškasis mokslas su žaibo greitumu praskambėjo beveik visu žemės paviršium, nes vargdieniams buvo daug gero pažadėjęs.

Galima žmogų džiovinti kalėjimuose, apkalti retėžiais, kabinėti ant kartuvių, bet dar niekas neišgalvojo nei pančių, nei ešafotų žmogaus laisvai minčiai!

Kiek netramdo dabartinį darbo žmonių judėjimą, kaip nesistengia jo pasekėjus persekioti ir torturuoti, vienok —

viskas veltui... skaitlius susipratusių kasdieną auga ir auga, kasdieną didinasi armija nuvargintų rankpeltių, kurie supratę savo skriaudas, drįsta pareikalauti nuo savo išnaudotojų jiems prigulinių teisių.

Diena, pirmoji gegužio yra tai visų darbininkų, visos triu siančiosios liaudies šventė.

1889 metuose, Paryžiuje tarptautiskame socialistų kongrese buvo nutarta švesti darbininkų šventę, ir tam paskyrė gegužio pirmąją.

Nuo to laiko visų šalių triusiantiji žmonijos dalis priverčia vieni kitus nors sykį giliai pagalvoti: vienus apie savo teises, kitus, tunkančius darbininkų svų, apie jų sistemos nedorumą.

Ta diena, kaip apjakinantis šviesos spindulys, aiškiai parodo mūsų išnaudotojams ir priešams, jog artinasi galas smaguriavimo ir pagrobimams visuomeniškojo turto į savo bedugninius maišus...

Kasmetą toje dienoje, gegužio pirmoje, supratęs savo tiesas darbininkas apleidžia savo surukusius ūrvus ir išei na apvaikšioti tą iškilmingą dieną, kartu parodyti slėginančiai saujalei siurbėlių, jog jis yra — ne vergas, bet toksai pat laisvas pilietis, turintis tas pačias teises ant žmonijos triuso vaisių, kaip ir kiekvienas, kuris tik prie jo prisideda. Gegužio pirmoje darbininkų klėsa parodo svetui, jog ji reikalauja ne tiktao darbo valandų sumažinimo, ne tiktao už savo vienu alkaną skilvį kovoja, bet taipgi kovoja ir už visą draugiją už viską kas yra žmonijai reikalinga, o ypatingai už politiską ir ekonomiską laisvę, visų žmonių lygybę.

Užtaigi, draugai darbininkai, priedermė yra kiekvieno iš mūsų švesti tą dieną, nes ji yra mūsų šventė, šventė visų nuskriaustųjų. Eikime į burį... tarptautiskosios minios, paduodami draugišką savo sądarbininkams ranką.

Vienykimės po viena vėliava, — vėliava meilės, lygybės, draugiškumo.

Kiekvienas iš mūsų supranta jog be vienybės joks darbas negalima atlikti. Kaip nebutų žmogus galingas, kaip nebutų apdovanotas gamtiškėmis gausybėmis, — vienas nieko nenuveiks. Tiktao suvienytomis spēkomis mes galime prieiti prie to taško, prie kurio link žengiamo; tiktao mūsų vienybė gali nuvesti senojo svieto žiaurų surėdimą

ir nuvesti žmoniją prie naujosios aušros. Kraujo upeliai, kartuvės, asaros ir erskiečiai paliks toli užpakalyje, jeigu tik padavę ranką viens kitam eisime pirmyn!

Vardan ateinančios aušros, vardan tikybos, jog svietas turi mainytis ir mūsų idealas turi buti atsiektas; aš kartū su jumis, brangūs draugai susunku:

Lai gyvuoja socializmas!
 K. Khavas.

REIKALINGA ATSARGA NUO IŠNAUDOTOJŲ.

„Vien. Liet.“ 16 N. rašo tulas A. Krajauckas straipsnelį užvardytą: „Kaslink atsargos nuo šnipų ir nuo šnipų ligos“, kuriame palyti vieną įdomią ypatą, atsižymėjusią Springvalleje, P. M. (kuri čionai jau gerai ir plačiai žinoma po vardu P. Milčiuno), kaip jis prisikalbines tulo A. Gustaičio moterį ir dingo iš Spring Vallės. Bet redakcija netikėdama, ar abejodama, kad nebutų ypatiskas apkalbėjimas žmogaus, vietoje jo vardo ir pavardės padėjo po vieną literą, reikalaujama tikro išaiškinimo dalyko. Todėl buvau priverstas priduoti redakcijai gauta nuo jojo (P. M.) laiška, kuriame jis pats liudija savo biaurų pasielgimą su taja motere... Ir tojo laiško pabaigoje da pavartoja revoliucijoniškus linėjimus, užtvirtindamas juos su Lietuvos socialdemokratų antspaudu, tarsi ant didesnio visuomenės išjuokimo.

Tas rodos mažai ką visuomenę apeitų, jeigu žiūrėti tik paviršium. Bet kada žmogus su partijų antspaudais liudija ir užgria savo nešvarius darbus, tai dalykas jau igauna viešesnę svarbą. Išnaudotojai ir begėdžiai turi but visuomenei žinomi.

„Vien. Liet.“ tame pačiam numery vėl yra tilpusi korespondencija iš Pierce, Ill., pasirašyta „P. J. Žemaitpievė“ žolė nuėmus, pasirodo tas pats P. M., kurs iš Spring Vallės su svetima motere pabėgęs tam miestely apsigyveno, kaip liudija ir P. M. laiškas, kurį „Vienybė L.“ pridaviau. Tarp kitko, p. Žemaitpievė rašo, kad jam Spring Valleje begyvenant „pasijutęs, nabagas, beėsas apstiaustas šnipų“ (nepasako, kokių; juk blogų žmonių nereikia slėpti). Jam iš ten pasitraukus, esą, ant jo nelaimės, prapuolusi iš tenai kokia tai moteriškė; tai

jam primetę bėdą, o potam vargšą, areštavę ir apvagių. Net ir LSS. 23 kuopos draugai „norėję jį nužudyti!“

Iš tikro reikia nusistebėti iš tokių žmonių drąsos ir begėdiškumo. Guodžiasi nabagas prieš visuomenę, kaip koksai didžiausias kankintinis, ištikrųjų pats budamas smulkus niekadejas. Griaudingai šaukiasi prieš savo Rusijoje likusių „brolių revoliucionierių.“ Bet jeigu jis prieš tokių revoliucionierių tenai priklausė, kurie užsiima pavilijimais svetimų moterių nuo vyrų ir mažų kudiškių, prisiskolinimais nuo draugų pinigų ir išdumimais į platų svetį,—tai tokie „revoliucionieriai“ labai nuozvalgūs. Ir da nesidrovi visai šelmiškai teisintis prieš visuomenę ir užmesti net žmogudystės dėmę ant kitų nekaltų žmonių!

Atvykus P. M. į čia, buvo draugiškai sutiktas, suselptas ir darbu aprūpintas. Dabar atmokėjo šelmystėms. Daži nojom, kad ne vien Spring Vallėje tas „revoliucionierius“ „darbavosi.“ Į Wilkes Barre pribuvęs iš Lietuvos pasisakė esąs socialdemokratas ir revoliucionierius ir... čionai nunešė nuo draugų kelis dešimtis dolerių. Pribuvęs į Pittsburgo apylinkę ir ją apleidamas taipgi panašią pėdsaką paliko.—

Ir tokius niekadejus mes turėtume vadinti revoliucionieriais, juos gerbti ir drovėtis apskelbti visuomenei jų pilną pavardę! Ne, taip negalima. Reikia panašius žmones viešai apgarsinti, kad galėtų ir kiti apsisaugoti nuo prigavimo. Nors minėtas žmogus turi Lietuvos socialdemokratų antspaudą, bet spėjant iš jo darbų prie tos partijos vargiai jis galėjo priklausyti. Greičiau dalyvavo chuliganų bandoje.

Kaz. Eidukaitis,
1711 E. Matheny Ave.
Spring Valley, Ill.

Manome, kad tuomi jau iš aiškino Spring Vallės incidentas ir daugiau ne vieno rašinio apie tai nebetalpsime, nors jų jau turime keletą. Red.

ATSISAUKIMAS.

Brangūs broliai ir sesers:— Tikiuosai kad jūs jau esate girdeję iš laikraščiu apie prauvimą Juozo Klembaucko, kurį žmogūdis užmušė suvarydamas kelias kulkas jam į krutinę turbūt manydamas, kad ras pas jį apščių pinigų; tai buvo 18-tą kovo, 9 valandą vakare, kada jis ėjo iš krautuvės į namus.

Rašant šį nelaimingą atsitikimą, kurs užbaigė jojo gyvenimą, bjra ašaros man per veidus, negaliu nė rašyt. Prisimenant, kad tai jisai buvo mano mylimas gyvenimo draugas, kurs dalinosi savo gyvenimu ir su visuomene. Kartais budavo per dieną dirbęs prie sunkaus darbo kasyklėse, skubiai sėdo prie rašymo straipsnių, ar tai socialistų organizacijose, ar tai „Susivienijimo Lietuvių Amerikoje“ reikaluose, manydamas sutaisyti gerą tvarką mūsų viešose organizacijose. Visuomenei jau žinomi jo straipsniai visuose pir-

meiškuose laikraščiuose, kaip po tai: „Kovoje“ „Vienybėje Lietuvninkų“, „Darbininkų Viltijė“ ir „Lietuvoje“; jis visur bandė parodyti savo nuomonės plačiai ir aiškiai, nedvipusaudamas, ką gali liudyti jo paties straipsniai minėtuose laikraščiuose išmėtyti. Jis karštai darbavosi lietuvių darbininkų judėjime, platino kaip galėdamas raštus, sakė prakalbas, gvildeno visuomenės reikalus šventai buvo atsidavęs darbininkų klėos reikalams.

Sakau jums tautiečiai darbininkai ir darbininkės, broliai ir seseris, jisai buvo mano draugas, su kuriomū dalino mėsai darbu, podraug protau dami, kaip visuomenės, taip ir privatiškuose reikaluose. Bet jis šiandien yra jau miręs! Jau jo straipsnių jūs, vientautiečiai daugiau neskaitysite, jo patarimai jūsų tarpe jau daugiau nedalyvaus. Jis nuėjo į amžiną atilsį, už kurį savo broliams darbininkams jau čionai padėjo kovoti; jis jau neįaučia, nė tųjų grabo lentų kuriose guli, nė jūsų reikalų ir laikraščiams straipsnių daugiau jau nė rašys!

Bet aš, jo draugė palikau didžiausiam nuliudime ir varge netekusi mylimo draugo, likusi su trejatu vaikeliu, be turto, be pinigų ir be namų. Kaip reiks gyvent ir kur pasidėt su tais trimis man mylimais vaikučiais, šioje ašarų pakalnoje! Neturėdama prie kogaustis ir šauktis, kreipiuosi prie jūs brangūs draugai ir draugės, darbininkai ir darbininkės prašydama nuo jūs patarymo, rodos ir pašelpo auginime tųjų mano vaikelių, nors per kokį laiką. Turiu prisipažinti, kad aš pati priklausiau pirmiausiai ir dabar priklausau, taip į S. L. A. kaip ir į L. S. S., ir kolai tik man gyvenimo išlygos daleis, prie šitų organizacijų priklausysiu ir ant toliaus.

Kada mano draugas buvo gyvas, jis niekadės neliovė aukavęs įvairiems reikalams; jis pats šelpdavo varge esančius našlaičius, atsiliepdavo pirmiausiai ant visų atsisauksiu pašalpos viešai per laikraščius ir kitus ragino, kad partentų varguoliūs; nepasilikojisai užpakaly ir revoliucijos remime, arba aukavime knygų išleidinėjimui. Dėlto pasitikiu kad jūsų širdis išgirs šį mano atsisaukimą, kurį rašau per ašaras su didžiausiu širdies gėlimu ir nuliudimu, prašydama nuo jūs pagalbos...

Vokiečių darbininkų kuopelė, kuri pažinojo mano draugą net surengė tam tikslui balių, kad surinkti kelis dolerius parėmimui mano mažiutėlių vaikelių. Vietiniai lietuviai taipgi mane parėmė, kurie supranta ta reikalą; už tai visiems viešai ištariu širdingausį ačių. Visi pavieniai ar draugystės, kuopos ar organizacijos, kurie norėtų mane sušelp, gali su manim susirašyt ant šito adriso:

Mrs. Malvina Klembauckiene
1700 Peoria Road
Springfield, Ill.

P. S. Pasitikiu, kad šį mano atsisaukimą atkartos ant savo špaltų ir visi kiti lietuviški

laikraščiai, kuriems mano nelaimingas velionis draugas sądarbininkavo.

M. K.

Paskutinioji valanda.

Sulinkęs su grybais apaugusiomis sienomis ir šiaudais apdengtu stogu kiurksojo namelis, kurio langai buvo maži ir tie patis skurliais užkamšyti. Ant pasenusio stogo augo keičiai, o vietoms nuo vėjo stogas buvo prakiures ir lyjant perlubas vanduo varvėjo ant stalo.

Tamsiai buvo sutemęs pavasario vakaras ir vėjas pūdama susukinosi į visas puses, tarsi norėdamas sugrąžinti žiemą.

Priemenioje buvo duobė, kurioje degė ugnis, o viršui ant nuo dumų pajudusio vaškaro, kabojo didelis sagonas su kažkokiu viralu. Priešatrys atsisėdusi Palionė kurstė ugnį ir ant jos veido buvo apšokę, kelios ašaros.

Iš kaimo rinkosi žmonės ir ėjo į butą turėdami savyje, kokią tai nepaprastą mintį. Ateinančių žmonių netik korpės bet ir aulai buvo purvini, mat tai buvo šlapias pavasario pabliurimas.

Vidoje ant stalo degė nedidelė šviesa, kuri savo žibėjimu neįstengė net krosnį apsviesti. Ant gembės prie durų kabojo virtinė nauju pančių, o ant sienos buvo sukabintos nurudusios sėrmėgos. Kitame buto krašte ant kartės buvo susvertos suverptų pakulų sriugos, o ant suolų sėdėjo susirinkę žmonės.

— Baurus pavasaris — sakė pypkę degdamas Vincas Trukis.

— Dievas žino, kad tik rugius vanduo neišguletu.

— Tai galė Dievo.

— Žinoma, kad taip, ką mes vabalai.

Prie sienos buvo lova, kuriai ant briaunos prilipyta degė vaškine grabenyčia ir degdama apšvietė neseno žmogaus ligos suvaitintą veidą. Nosis buvo atsikišusi ir apsi-tempusi geltona oda, o akis buvo įdubę tarsi vandens išgulėtos išsekę duobės.

— Jaunas but žmogus, kas žin ar nepasigailės Dievas mažų kudiškių.

— Jo galė augščiausia.

Ligonio moteriškė vaikščiojo apsišarvojusi ir butelį šventinto vandens paėmusi, užsi-pylusi ant šlakstyklės (krapylos) šlakstė ligonio veidą. Kaip užtiško ligoniui ant nosies keli šalto vandens lašai, jis susiraukė ir pakrutino lūpas.

— Kodėl laisto ant dėdės vandenį? — klausė mažas vaikas savo tėvą.

— Prie mirties — pasakojo tėvas — ateina iš pragaro bausis, su ragais ir su nagomis velnias pagimti vėlę, tai kaip apšlaksto su šventu vandeniu, velniui pasidaro karšta ir jis bėga tolyn...

— Tai kodėl mums nekaršta? — klausė vaikas.

— Męs žmonės — atsakė tėvas.

— O velnias, ar ne žmogus?

Tėvas ganiai nusijuokė ir

glostydamas geltonus vaiko plaukučius, pasakė:

— Ne.

Šūnį lauke suuzgė ir pribėgė kabinosi ant sąsparos; mat jie vijosi katę.

— O Jezus, Marija! — persigando ligonio moteriškė ir šaukė: — velnias, velnias!..

— Nešaukit! — pertraukė kas-žin kas sakydamas: — iš gazdinsit ligonį!

Moteriškė vėl susijieškojusi butelį, nepataikė užpilti iš iš-gasčio ant šlakstyklės — užpylė ligoniui ant krutinės.

— O da jis šį vakarą nemirs, — sprendė vienas.

— Jeigu išsibaigė — pasakojo kitas — kantraktas pas Dievą, tai mirs, o jeigu ne, tai gali da ir pagyt.

— Vyreliai, važiuokit kuris parvežti kunigą — prašė verkdamo moteriškė.

Tuoju vienas sėdęs į vežimą, pleškėjo parvežti kunigą. Jau buvo vėlus laikas ir kunigas buvo jau atsigulęs. Vežėjas prisizadino tarną ir pasakė, kad jis nori vežti kunigą.

— Nežinau, ar važiuos.

— Kdoel?

— Juk žinote, kad per pamokslą užsakė, kad velai naktėje nevažiuosias prie ligonio.

— Na, tik eikim!

Nuėjo tarnas ir pažadines pasakė, kad žmogus reikalauja kunigo prie ligonio.

— Ką jis veikė dieną?

— Aš neklausiau — atsakė tarnas.

— Tegul ateina jis pats.

Tarnas nuėjęs pasakė, kad kunigas uori matyt tą žmogų, kuris nori vežti kunigą prie ligonio.

— Kas-žin kodėl? — klausė tarno vežėjas.

— Aš nežinau atsakė tarnas.

Nuėjo vežėjas ir prie lango atsistojęs prašeko:

— Esu, pone!

— Ką pasakysi?!

— Prie ligonio.

— O dieną kur buvai?

Vežėjas nieko neatsakė, nes bijojo kalboje nusidėti prieš viešpatį.

— Ko nesakai?!

— Aš iš kaimo nuėjau ap-lankyti ligonį ir mane žmona prašė važiuot.

— Jau jūs papratę — šnekėjo kunigas — kaip tik persivalgo žalbarščių su svogunais, suskausta pilvą, tai tuojau: kunigą, kunigą!

Nutilo.

— Tai kaip, pone?

— Sakyk, kad pagys...

— O jeigu numirtų?!

— Traukis nuo lango, aš noriu miego!

Vežėjas gavęs griežtą atsakymą ėjo prie vežimo ir susitaisęs brizgilus įsėdėjo važiuoti.

— Ką sakė — klausė tarnas.

— Nevažiuoja.

— Jis taip tankiai padaro.

Namiškiai prisiruošę patikėti kunigą laukė giesmės atskleidę ir, kada išgirdo parvažiuojant pradėjo giedot: „Prieš taip didį sakramentą“.

— Negiedokit! — šaukė vežėjas.

Pamatę, kad su tuščiais parvažiuo, apspitę klausė, kas pasidarė.

— Miego noris — atsakė vežėjas.

— Tai ką sakė?

— Sakė, kad nemirs ir liepė dieną atvažiuoti.

Susiejo visi į vidų ir šnekėjo apie tai, kodėl kunigas nevažiuo. Vieni aiškino, kad prastas labai kunigas, kiti gi užtarė jo įvargusių ypata.

— O kad dabar numirtų?

— Tai vis gal augščiausias Dievas pastiprins.

Ant ligonio krutinės užklotą dvikartę, vos tik nuo menkiausio kvėpavimo kilnojosi; tai buvo ženklas, kad gyvybė tebėra, bet jau pasirengusi iš-eit, apleisti tą vargingą pasaulį ir gyventi sau liuosai...

— Gal gert nori? — klausė ligonio moteriškė.

— Ne, — sukrutėjo lūpos.

Prie krosnės atsėdęs mažas kudukis šluostėsi ašaras žiurdamas į lovą, kur gulėjo sergantį jo tėvas. Jis nežinojo ko verkia, taip gi nežinojo, kad jo tėvui prisiėjo laikas jį apleisti, bet jis verkė todėl, kad matė verkiant motiną ir vyresniąją seserį.

Prie stalo atsiklaupusi moteriškė balsiai pradėjo kalbėti aktus. Ligonis jausdamas tokias apeigas gavo didesnį įspūdį apie save ir nuo to pasidarė daug silpnusis.

— Jūs sveiką žmogų su savo tokiu barskėjimu galite nuvaryti į kapinyną — barėsi Jurgis.

— Kas gi čia? — stabdė Selvestras.

— Jau kad aš sirgčiau, tai man tuos raktus nebarškintų į ausis.

Ligonio moteris užsikniaubusi ant ligonio krutinės pradėjo verkėti, išskaitydama visus gyvenime praleistus gerumus. Ligonis nuo to buvo griaudu, jis galėjosi savo mylimos moteries ir, norėdamas ją suraminti, tarė:

— Neverk, neverk!

Apėmė jį mirtinas silpnumas, mat prisitartino paskutinioji valanda. Vyras apie lovą apstoję žiūrėjo į vos tik kvėpuojantį. Viena moteris pasi-ėmė šlakstyklę ir išsino šaltą vandenį mirštančiam žmogui į akis.

— Dievulėli, be kunigo, be sakramentų!

— Jis turėjo troškimą; jam Dievas atleis.

Pradėjus mirti prie lovos budamas Selvestras balsiai sušeko:

— Jonai, Jonai!

— Ką? — sukrutėjo ligonio lūpos.

— Į ką tu tiki?!

Ligonis nedavė atsakymo, ues buvo labai nusilpnėjęs; jam sopuliai spaudė širdį.

— Sakyk: į bažnyčią šventą!

— E, ką jūs čia žmogų balamutijat?

— Prie mirštančio reikia vis apie Dievą minavot, — aiškino Selvestras.

— O bažnyčia šventa į ką tiki?!

Jau ligonis vos tik retkarčiais kvėptelėjo. Todėl už jį kitas atsakė:

— Į Rymą.

— O Rymas?

— Rymas į patį Dievą!

Beužiant į ausis Jonas apmirė, krutinė jau nebejudėjo...

— Užspauskit akis!

— Da gal gyvas.

— Neatgys, nebijok!

Tuoju Selvestras su nykš-

čiais lygino akių duobes. Suglostęs ir prispaudęs blakstienas žiūrėjo akis išplėtęs į negyvelį. Po užspaudimo akių da sykį dikčiai atskivėpė numirėlis ir jau užgeso, amžinai...

— Da buvo gyvas — sukrutėjo Jurgis.

— Ir kam to reik! Tylek ir gana.

— Tokios apeigos man netinka.

— Kodėl? — klausė Selvestras.

— Nugi: Jonai į ką tu tiki? Į bažnyčią. O bažnyčia į ką? Į Rymą. O Rymas? Rymas į patį Dievą. Tokie laipsniai man nepatinka! Aš galiu tikėtis tiesiai... Tas taip išėina, kad sakytum: karklai ožj jau suėdė, ožis vilką jau papjovė, vilkas liepsną jau sugėrė, o liepsna vandenį užgesė; tai nuobodos pasaka, ar ne?

— E, jau tau vis negerai.

Praausus dienas Jonienė nubėgo pas kunigą pasakyti, kad jos vyras mirė ir į maggelį susiriusi pinigus nunešė užmokėt už pakavonę. Nuėjusi pradėjo verkėti, negalėdama žodį ištarti.

— Kas pasidarė? — užklausė kunigas.

— Vyras mirė... be kunigo, be šventų sakramentų... — raudodoj nabagė.

— Tai gerai — atsakė kunigas, — kaip norėjote, taip ir stojosi.

— Męs taip nenorėjome — atsakė moteriškė.

— Aš dabar negaliu priimti į kapinyną.

— Na, kuomi męs dabar nusidėjome?!

— Nepasirūpinote parvežti kunigą ir dabar mirė, kaip galvijai!

— O Jezus, Marija, — sušuko išsigandusi moteriškė.

Ji atsiklaupė ant kelių prieš kunigą ir verkdamo prašė, kad jos vyrą priimtų į kapinyną; bet kunigas pasakė:

— Kokis gyvenimas, toki ir mirtis, o koki mirtis, toki ir amžinastis...

Negavusi leidimą į kapinyną palaidoti savo mylimąjį vyrą, moteriškė verkė ir ai-mavano manydama, kad jos vyro vėl pateko į gelmes baisiojo pragaro... Ji manė, kaip jos vyras dega dervėje, dideliame pragaro katilė, kuris užkaistas ant sėru besikurenančios ugnies...

Ji verkė.

— Neverk! — ramiou ją kitos moteris.

— Apleido mane Dievas...

Ant pustakalnio stovėjo senas kerpėmis apaugęs kryžius, kuris buvo pastatytas todėl, kad ten buvo kitąsyk vaidinęsis. Moteriškė apžiūrėjo tą vietų, sukalbėjo poterius prie ištempto aut kryžiaus išganytojaus ir iškasdinusi duobę palaidojo ten savo vyrą.

Nors jai buvo gaila ir ji tikėjo, kad ta vieta yra nešventa, bet ne-sant kur palaidoti turėjo ir taip but gerai.

Po palaidojimo tą naktį moteriškė užmigusi pradėjo sapnuoti ir matė savo vyrą, kuris jai liepė aptverti tą vietą kur jis buvo palaidotas, kad nekėblinėtų galvijai ant jo kapo. Moteriškė turėdama progą matyti savo vyrą, užklausė:

— Ar tu ne pragare?..

— Ne...
— Kodėl nelaidojot mane į kapinyną?
— Nepriėmė kunigas.
— Nueik ir istark nuo manęs už tai širdingą aciu!..

— Gerai!
— Tą žodį pasakius vyras jos pavirto į žibantį vabalėlį ir nuklekė..

— O! — ji atsідuso ir pa-būdo.

Ryte atsikėlusį moteriškę pildė vyro žodį ir nuėjusi pas kunigą pasakė, kad sapnavo savo vyrą ir kad jis liepė už nepriėmimą į kapinyną pasakyti kunigui širdingą aciu.

— Nesipainiok man į akis!
— sušuko kunigas.

— Dieve mano, Dieve mano! — verkė.

Kunigas ją išvarė ir atsėdęs ant kėdės manė sau vienas:

— Mat neatvažiuoja laiku kunigą vežti prie ligonio, o kaip numiršta, tai galus graibstosi. Tegul pasimokina! Mano šventa ypata, aš mokslus baigęs ir dabar trunkysiuosi aš naktimis.

Įėjo kunigo šeimininkė.

— Kad žinotum, kokį negerumą turiu.

— Kas gi?

— Nugri atsilabadojo nakčia vežti prie ligonio — nevažia-vau, tai dabar žliumbiančios moteries nespėju laukan varyti!

— Tie žmonės, jau sakau — atsiliepie šeimininkė.

Kunigas atsistojo prieš šeimininkę ir žiūrėjo, besilaizydamas į akis, ir katinas į lašinius, ir ant galo tarė:

— Ar negalėtum, mieloji, atimti tą nepriimtumą nuo manęs?..

— Visais negerumais dalinuos ir užjaučiu...!

— Laimė mano! — pasakė kunigas ir nutvėręs už rankos tarė: — kiek yra gražumo tose akise, tiek jaučiu savo širdyje laimės...!

Pasisodino ją ant kelių ir buvo eilė bučkių...!

Moteriškę parėjusi verkė, nežinodama, kūr dingti; ji manė, kad jau yra prapūlus. Bet tas nieko negelbėjo ir, ne matydama kitokio išėjimo nu siramino.

Stiburis.

Tev. Myl. Dr-tes reikaluose.

Atsišaukimas 19-tos kuopo T. M. D. Atrasdama, kad jau laikas pabusti ir Tėv. Myl. Dr-ėi, nes daug jau subrendusių ir neišvengiamų klausimų gyvenimas mums pas-tatė išrūsti, 19-kuopa T. M. D. vienbalsiai nutarė: 1) Visus pinigus, esančius pas centr. išdininką paaukuoti ant išleidimo dr. Kudirkos raštų, — nes komitetas pamintųjų raštų išleidimui seniai jau laukia nuo mūsų pašelpos.

2) Kad centralinė TMD administracija kuogreičiausiai susineštų su komitetu išleidimo dr. V. Kudirkos raštų, t. y. dasižinotų kokiame padėji-me yra dabar pradėtasis dar-bas ir kiek maž-daug pre-kinos išleidžiamoji knyga.

3) Kad centralinis išdinin-kas kuogreičiausiai išduotų išdo atskaitą. Toksai neiš-kus mūsų išdo stovis pagimdo

pas sąnarius neištikėjimą. Taip, dabar daugelio kuopų išduose guli be naudos po keletą dolerių neišsiūtų į centralinį išdą.

4) Kad butinai įvyktų susi-važiavimas įgalotinių nuo visų TMD. kuopų. Susi-važiavimas turi atsibuti laiku seimo S. L. A. iš tų pačių delegatų, išrinktųjų minėtam seimui. Kuopos T. M. D. turi suteikti mandatus įgaloti-niams [delegatams), nors jie ir neprigulėtų prie T. M. D. Jeigu, katras iš seimo S. L. A. delegatų nesutiktų atstovau-ti T. M. D. reikaluose, tai kuop-a gali stačiai prisijūti į sei-mą savo nutarimus. Panaš-us susivažiavimas išgelbėtų T. M. D. nuo išlaidų.

Graži ir augšta T. M. D. idėja platinti šviesą! Juk tik apšvietimas ir veda prie pro-greso.

Dėlto, drangai, kviečiame jus rintai apsvarstyti augš-čiaus paminėtus sumanymus ir kuogreičiausiai teisreikiška kiek viena kuopa savo nuomonę mūsų organe „Liet. Vienybė“.

Laikas trumpas vos vienas mėnuo iki seimo.

19-ta kuopa T. M. D. Chi-cagoj.

Sekantis susirinkimas 19-tos kuopos T. M. D. atsibus 10 gegužio, Rugio salej. Kvie-čiame atsilankyti.

Brooklyn, N. Y. Kiek jau buvo raginimų per drau-gus, kad buvusis TMD. išdi-ninkas, p. Kazunas išduotų atskaitą. Bet veltui: jis sau tyli, rodos kad kur kitame pasauly apsigyveno ir visai ne girdi, nė galvoja, ko čia tie vargšai TMD. sąnariai nuo jo reikalauja. Ak jų mūsų va-dovai, vadovai!..

Kilo sumanymai, kad kuop-os pačios bandytų, per savo sekretorius suvesti rokundas ir apskelbti visuomenei per draugijos organa, — „Vienybė Lietuvninkų.“ Bet ar ir tuom p. Kazunas mūsų nusigas?

Čionai, Brooklyne, gal ir yra kuopa; bet kadangi iki šiolai nieko aš apie ją negir-dejau ir regis dašiemet nebuvo nė susirinkimo, tai aš pavie-nis atsišaukiu į visas kuopas, kad greičiau pasiskubintumėt susirinkimus sušaukti ir ap-svarstyti, ką mes turime veikt-i su Tėv. Myl. Dr-ėte ir visu-jos stoviu.

Malonus draugai ir draugės! Negalim mes nuleisti rankas ir paduoti savo prakliniją dran-giją nuvedimui į amžiną atilsi. Čionai buvo susikuopęs burelis bepartyviškų žmonių, kurie skleidžiam apšvietos žodžius raštuose, priėjo prie mūsų tam-sinių brolių ir parodė pirmu-ninius šviesos ir mokslo spin-dulelius, platindami gražias knygeles. Tikiu, kad nė vie-nas iš senesnių draugų ir da-bar Amerikoje apsigyvenusių vientaučių pirmievių neapleis Tėv. Myl. Dr-ės pražuti.

Užsimokėkime užsivilkusius metinius mokesčius, ir iki pasi-taisys laikai, krizio metu tu-rėdami laiko sutvar kyme sa-vo vienatinę apšvietimo draugiją, idant darbams prasidėjus eiti, jau mūsų draugija galėtų pati viena per savo viršininkus dar-buotis, leisti ir gaminti raštus ir žadinti prie šviesos savo tamsesnius brolius.

A. Žiužėda.

ATYDAI.

Jeigu kas rašėte „Amerikos Rusų Darbininkų Sanjungai“, reikalaudami blankų Rusijos išseivių surašni, kur reikalaujami net 28 atsakymai, kurie buvo paduoti 18 num. „Vienybės Liet.“ *nieko neatsak-kyte* ant tų blankų, o dėlko? Tai bus pranešta apie tai 20 num. „Vienybės“.

P. Mikolainis.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Jau nuo poros sa-vačių, Rusijos juodašimčių laikraščiuose pasirodo koki tai slaptingi prasarimai, kurie nurodo, kad tos narsingos, žiaurios ir niekiškos spėkos idėja centrojasi, vėlei ruošiasi prie ko nors nedoro ir savo bauriam vardui lygiaus. Laik-raštis „Maskvos Balsas“ be-vešk įsekmui pareiškia, kad miestų ir miestelių valkatos, girtuokliai ir kitoki draugijos išmatos, ruošiasi apleisti mies-tus ir perkelti savo veiklumą į kaimus. Nors iš viršaus, dėl žmonių atydos atkreipimo, valdzios regis ir buvo paliep-ta, kad juodašimčių „kovos kuopos“ būtų sudrausta, bet dabar pavasariui atėjus aiškiai pasirodė, kad tos kuopos tebe-gyvuoja ir da veikliau, negu kuomet, pradeda darbuotis.

Jų tamsiems darbams ir poli-cija padeda. Tos tai „kovos kuopos“ dabar ir rengiasi eiti į kaimus. Dalykas da ne pilnai permatomas, ką jos tenai pradės veikti. Gal valdzia ti kisi didelių sumišimų tarpe ukiniškų? Gal ji, kaip ir iki šiam laikui, tų sumišimų kaltę ant žydų ir neva jųjų nuram-dymui organizuos skerdynes?

Ant tų klausimų iškalbingai atsako juodašimčių problema-cijos, kurios dabar, kaip praneša laikraštis „Rieč“, piet-nėje Rusijoje energiškaai yra platinamos. Jose šaukia muš-ti žydus, ir papiešti ant jų pa-veikslėliai parodo revolverį, durtuvą ir pervertą žmogaus širdį. Kaimiečiai žino ką tas reiškia, — tai yra širdis suba-dytos ne vien žydų, bet ir visų tų, kurie bado, vargų ir val-dzios sauvalės smaugiami, dri-šta istarti pasipriešinimo žodį.

Nors jau pavasaris atėjo, bet kaimiečiai nenori eiti ant toli-mų uždarbių, kaip kas metas darydavo; jie nenori apleist namų ir savo šeimynų, nes die-na po dienos žada jų namuose pasirodyti, valdzios organizuo-ti juodieji buriai.

Dar vėlei žada atsilosti kai muose vienos kruvinos dramos veiksmas.

Kuomet toksai juodas debe-sis nusvira ant kaimiečių, tai Petrapilėje nušvito biurokra-tijos padangė nepaprastu po-kiliu: caro pussere, Marė Pauliute išteka už Švedijos princo Vilhelmo. Gegužio 3 d. sostapilės kanuolių baubimai apreiškė gyventojams, jog Carskame Siele atsibūva caro giminaitės vestuvės.

Laikraščiai tvirtina, kad iš priezasties velyku šventės ir tųjų vestuvių, caro paliepinu-ėsa paliuosuota 20.000 politiškų kalinių. Nors tai neitikima naujiena, vienok galėjo būti nors pažadas. Juk carui taip

lengva pažadėt, o da lengviau neispildyti!

Gegužės 1 d. Petrapilėj nu-sižudė pirmievių laikraščio „Rieč“ leidėjas Bak. Butų di-delė buvusi Rusijai nelaimė netekus taip plačiai skaitomo ir neblogo laikraščio, kurs ne-tekęs leidėjo but užgesęs. Pa-kol kas konstitucijinių demo-kratų partija sudėjo pinigų ir palaikys „Rieč“ ant tolesnio. Jo leidėjas buvo milijonierius ir garsus labdarys, ypatingai nukentėjusių žydų šelpėjas. Paskutiniu laiku vienok dėlei labdarybės reikalų ir laikraš-čio leidimo buvo įejęs į skolas iki keturių milijonų rublių. Tas ji ir prie sauzudybės pri-vedė.

Kazaniaus universitetui val-džia atėmė autonomiją. Nete-kę savyvaldos studentai pra-dėjo reikalaut ir patį universi-tetą uždaryt. Policija įsigriovė į moksleivių susirinkimą ir 400 jų suėmūsi įmetė į kalėjimą.

Maskvoje tapo iškilmingai atidengtas ir pašvestas pamin-klas ant tos vietos kur buvo anais metais revoliucionierių užmuštas garsus reakcionie-rius, caro dėdė Sergijus.

Prancuzija. Paryžiaus gresmusis budavonės lokautas, tvėręs dvi savaiti laiko užsi-baigė darbininkų pralaimėji-mu. Darbininkai pagrįžo prie darbo ant tokių sąlygų, kokias jiems kontraktieriai buvo pa-siūle. Reikia atžymėt tą liudną faktą, kas pažangiausiasios darbo šakos — murininkai ir akmenmušiai pasirodė savo draugų išdavikais, nes pabėgo nuo Centralinio Darbininkų Sindikato ir susiderėjo su ka-pitalistais darba.

IŠ VISUR.

Nuslydo ant žmonių kalnas.

Tarsi simpatizuodama įvai-riems žmonių bruzdėjimams, pradėjo ir prigimtis nerimaut. Kanadoje, netoli pilaitės Bu-kingem atskilo pusė kalno ir nuslydo ant prancuzų, senovės išseivių apgyvento kaimo „Notre Dame de Salettle“. Kiek iki šiolai tapo dažnuota, apipylė gyvus žemėmis 30 žmonių.

Ir Prancuzijoje yra anarkis-tų baidyklė.

Paryžiaus policija suėmė tris gerai žinomus anarkistus: Kuhn, Roux ir Roussel. Ant jų atslaimo rado vežimėlį pri-krautą su dinamitu. Potam policija apskelbė, kad ji suži-nojusi didelį „anarkistų suokalbį“, butent buvę šie pasi-rengę gegužės 1-oje mėtyti Paryžiuje bombas. Kaip laik-raščiai praneša, Paryžiaus dar-bininkų šventė, gegužės 1-oji labai gražiai, be jokių bombų. Policijai liko tik pasidžiaugti, kad užgriebdama trijų vaikėzų vežimėlį, išgelbėjo Paryžių.

Prie to „suokalbjo“ policija priskaitė daugelį rusų, italų, ispanų ir prancuzų studentų, kurie priklausą į didelę anar-kistų tarptautinę.

Žiurkės užnečė marą.

Venezueloje užgimė maras kurį užnešė iš svetur ant laivų atvažiavę žiurkės. Visi sveti-

mų kraštų laivai iš Venezue-los išsinešdino, ir dabar bijosi kas nors tenai važiuoti. Maras taip sparčiai plėtojasi, kad prie jurių miestuose mirstančių skaičius jau šimtus pasiekia. Sustabdyti tą baisią ligą yra pirmiaus, pakol bus neišnai-kintos žiurkės, kurios viena nuo kitos išnešioja ligos gema-lius ir platina ligą. Karakasoje „Piliečių Komitetas“ paskyrė po 5 centus už kiekvieną žiur-kės galvą. Bet, reikia žinot, kad žiurkės mušt tai ne taip lengva, kaip pasakyt.

Pražuvo Japonijos laivas ir žmonės.

Pescadores salučių pakrašty, ant japoniško „Macšima“ už-sidėgė dinamitas ir suplešė tą milžinišką plieninį laivą bei didžiumą jureivių. Iš 400 žmo-nių suviršum, buvusių ant lai-vo palubės, vos tetapo išgelbė-ta 175 ypotos. 240 nuėjo ant jūros dugno, drauge su laivo driskenomis. „Macšima“ la-bai atsizymėjo ruso-japoniš-koje karej; jis po admirolo Ito prievada, ant Yalu upės daugelį rusų paskandino. Kas uždegė ant laivo dinamitą, dar ne susekta.

IŠ AMERIKOS

Negrai gaudina valdzias.

Oklahomos valstijoje tapė įvesta ant geležinkelių toki įstatymai, kad juodieji žmo-nės negali važiuoti viename vagonė su baltiesiais. Guber-natorius Haskell ir legisliatu-ra sumanė negrams ypatingus vagonus „Jim crow“ (Jokubo varnoms), kurie jau iš viršaus daug biauresniais išrodo ir į juos įlipančius pažemina. Prieš tokį paiką įstatymą visur neg-rai protestuoja, o gubernato-rius ir Muskogee miesto polie-meisteris gauna ant dienos po kelis laiškus, kuriuose nežino-mos ypotos grumoją nulini-čiuosia. Taigi pasiroda, kad mūsų kvailai šoviništiška val-džia pati kursto tautiškąjį ne-pasikentimą ir vaiso ermyde-rius. Ar ilgai mes turėsim to-kią kvailą valdzia — atsakykit piliečiai!

Kaip atsiliepieja krizis ant gelžkelių.

Bėgyje praėjusių poros sa-vačių buvo suskaičyta ant 123-jų Amerikos geležinkelių, kiek tapo išimta iš vartonės vagonų (karų). Imant visas Sąvienytas Valstijas ir Kana-dą, geležinkeliai nustumė nuo rėlių 375.770 vagonų, kuriais nebėra ko Amerikoje vežt. Sakoma, kad dar nė viename kriziuje geležinkeliai nebuvo taip nupuolę.

Gavo laimikį.

Tulas Aleksis Seibek, Chi-cagoje, jaunas vaikiukas, pasi-gobėjęs ant dovanos, kurią dėdė žadėjo duot, jeigu apke-liaus 6000 mylių su 6 doleriais važiuotas, apsiėmė tą atlikt. Išvažiavęs iš Chicagos vasar-o 15, sugrįžo gegužės 1. Prista-čius visus paliudijimus, kur buvo ir kad važiuotas važiavo, gavo nuo dėdės vieną dolerį dovanų!

Prapūlė du brangūs maišai.

Iš Londono, Anglijos atsi-šaukė tėnykštė krasos valdyba, j New Yorko krasą, kad apie kovo mėnesio pradžią iš tənai

buvę išsiūsta du maišai, ku-riuose drauge su laiškais buvę apie \$600.000 verties brangių popierių ir šiaip jau brangių daiktų. Nė laivų kompanija, nė čionykštė krasa, nieko apie tuodu maišu nežinanti. Kas juos pavogė, tai anot Tafto, gal „Dievas žino“. O dar stė-bimės, jeigu kartais dingsta koks laiškas.

Sufragistės įkuria savo koloniją.

Apie 20 gražių Chicagos merginų sufragisčių (kovojan-čių už balsavimo teisę), įku-ria netoli šio miesto, Wyomin-go rečiuose miestelį. Bus tai vieny moterų komuna, kurią valdyt poni T. Morse, dalis rankdarbių instituto pirmi-ninkė. Apie savo miestelį taip sako p. Morse: „Merginos gali but taip jau nepriklausmingos ekonomiskai, kaip ir vyrai. Jos gali statyti triobas, dirbt žemę, žodžiu sakant, viską pa-daryti, kaip ir vyrai.“

Ir ot mes tą darodysime svi-tui gyvu faktu. Tai bus mies-tas vieny moterų. Vyrai nebus įleidžiami! — Ar ilgai, tai klausimas...!

Pamažinta vėsulų klasta.

Praėjusiam „V. L.“ num. padavėm keturius sykius ma-žesni skaitlių užmuštųjų žmo-nių laike vėsulų pietinėse val-stijose. Pasirodo, kad bala-džio 25 d., Luizijanos, Missis-sippi, Albamos, Geogrijos, Tennessee ir Arkanso valstijo-se vėsulų siautime pražuvo apie 500 žmonių ir keletas tukstančių pavojungai buvo sužeistų. Didžiama — negrai. Daugelis miestelių ir kaimų su žeme sulygiinta. Bandos gy-vulių lauko išmūsta ir sunai-kinta fermos. Miestelis Purvis, Miss. tapo visai nuneštas; iš girių sienojus vėsulas nešiojo po orą ir jiems nukrintant ne vienas žmogus mirtį gavo. Vienas traukinys nuo geležin-kelio tapo į laukus nupustas su visais keleiviais. Tukstan-čiai liko be pastogės, o sužeis-tųjų apžiūrėjimui nebeužten-ka šios apielinkėsė daktarų.

Naujas Abrahamas.

Alentown, Pa. apygardė pa-drebinta buvo žiauria pikta-dėjyste, kuri tapo papildyta ant religiškos pagrindės. Bal-landžio 27 d. miesto konsilme-nas Smith su savo motere, paaukavo savo penkių metų dukraitę Ireną „Dievui ant garbės“ ir pavėdė ją savo pus-broliui Bachman ją užmušti. Kada juos visus valdzia suė-mė, tai išsiaiškino, jog Smith ir Bachman priklauso į nese-niai čia atsiradusią religišką sektą, taip vadinamą „kovoto-jų su velniu“. Pats Bachman, kurs yra murininkas, buvo tos sektos kunigas. Kudikį nužu-dė delto, kad „kunigas“ iš jos akucijų išskaitęs, jog jos vidu-je esąs velnias. — Tas atsitiko Amerikoje, kuri vadinasi pa-žangiausia ant svieto kraštu.

Da vis bėga iš Amerikos.

Laivų kompanijų agenturos praneša, kad iševystė iš Ame-rikos nesimazina, ir ant vieno čionai atkeliaujančio, tris žmo-nės iš čia išvažiuoja. Per sa-vaities laiką, iki balandžio 24 dienai iškeliavo 227.761, o o pernai tuom pačiu laiku vos 75.345. Atkeliavo 104.831, o pernai net 362.230. Ekono-

miškasis susmūkimasis diena iš dienos gena didesnius darbininkų burius iš Amerikos.

Už ką kartais deda į kalėjimą.

Uniontowne, Pa. neseniai buvo kalėjimų revizija. Naujai išrinktas šerifas, užimdama savo vietą peržiūrėjo kalinius ir radęs vieną, bene lenką, ne sušnekantį angliškai, pavorėję dažnot, už ką jis sėdi. Su pagalba vertėjo įvyko šokis tarp šerifo ir kalinio pašnekėsio: „Kaip tavo vardas?“ — „Feliks Lenčiak“ — „Už ką tu sėdi?“ — „Nežinau“ — „Kaip seniai sėdi?“ — „Daugiau ne metus“.

Serifas peržiūrėjo kalėjimo leistrus ir niekur nerado įrašytą Lenčiako vardą. Žinoma, jį tuojaus paleido. Vargšas „Grinorius“, metus išskankintas tapo išleistas ir viskas, ką jis žino, tai kad du žmonės sugriebė jį vaikščiojantį ant gelžkelio, atvedė pas magistrą, ir tas jį pasmerkė nežinia už ką ir nežinia ant kiek laiko į kalėjimą!

Anarkistų persekiojimai skyrius.

Prie Darbo ir Vaizbės biuro tapo organizuotas naujas skyrius — neva tai policijos, neva tai žandarų, po vardu: „Anarkistų tremimo šaka“ (Anarchist Exclusion Branch). Vyriausiu šifu tos naujos organizacijos skiriama dabartinė ateivystės komisijonierius, R. Watchorną, kuris neseniai buvo išvažiavęs Italijon, pasiteirautų tėnykščių valdžių, kaip jos kovoja su anarkistais. Naujas mūsų busiančių žandarų galva, buvęs ir Rymc popiežiaus maoniai priimtas. Watchorn pranešęs popiežiui kad 1906 metuose Ameriko atkeliavo 700.000 katalikų, iš jų 300.000 italų.

Moteris valstybės urėduose.

Dallas, Tex. miesto skyriuo se išrinkta į svarbias valdiškas vietas trys moteris: panelė Word asesorium ir mokesčių rinkiku, o ponios Turner ir Tucker į mokslo ir apšvietos tarybą. Amerikos dienraščiai tą žinią su pašėpimu praneša. esą: sijonų valdžia apsiereiskia.

Kernedžius myli Esperantą.

Neseniai Pittsburge, Pa. buvo skaitlingas Esperanto pasekėjų susirinkimas. Pasirodė, kad jų tarpe yra ir milijonieriaus Kernedžio atstovai, kurie pranešė, jog jų viešpatys esąs karštas mylėtojas Esperanto kalbos, ir jis visa širdžiu stengiasi, kad toji tarptautiška kalba kuoplačiauiai pameriką pasklistų. — Nusibodo ir Kernedžiui besidangstyti patriotizmo ličyna, ir jis pradėjo eiti sykiu su socialistais prie atžengiančios tarptautybės.

Vaižbunų apaštola.

Du šimtai vaižbunų, iš Illinojaus „Pramoninkų Draugovės“ (Manufacturers' Association) išvažiavo į Aziją ieškoti tokių kraštų, kur galėtų išgubenti savo užgulejusius prekins (tavorus). Jie aplankys Japoniją, Kinus ir kitas Rytų šalis. Su jais sykiu važiuoja keletas valdžios gabeninių agentų ir diplomatų. — Nebe sulaukė karės, kuri užgrobtų jiems svetimas riukas, tai patys važiuoja. Yra tai naujas ir daug praktiškesnis budas, ne gu išaukti kares ir žudyti

minias nekaltų žmonių.

Žmogus su kitoje pusėj širdžia.

Baltimorėje, Johno Hopkinso ligonbuty pasimirė teisma darys McKeighan, kurį daktarai reviduodami nustebė, nes atrado jo širdį dešinėje pusėj. Giliau ištyrus pasirodė, kad guodojamo teisėjo visi viduriai buvo apsivertę augšty. Ir tokiame padėjime teisių administratorius išgyveno ant šios purvų pakalaės žielus 66 metus!

157 Lietuvosku dirvu Amerikoje

Chicago, Ill. Mūsų miesto lietuviai paskutiniu laiku pradėjo smarkiais žingsniais žengti progreso linkui; rengia moksliskas prelekcijas, prakalbas ir diskusijas. Čionai žmonės ypatingai pamylėjo muziką pribuvus M. Petrauckui į Chicagą, kuriam pasisekė sutaisyti maišytą chorą iš 80 ypatų. Vasario 24 d. šis choras palinksmo chiecgiečius tautiskoms dainomis; tų dainų skambėjimas dar ir dabar girdėtis laikraščiuose... Mat Petrauckas parengė antru karu operetę: „Kaminakrėtis ir Maluninkas“ ant 26 d. balandžio; tūliems regis paėmė pavydas, kad Petrauckas ne paliktų turtingu, todėl pradėjo laryti kliūtis; neturėdami kio tokio įrankio, kai — kurios draugystės pradėjo rengti toms pačioms dienomis sceniškus perstatymus, kad tikta užkenti Petrauckui. Ant 26 tos, balandžio buvo parengta net trys viena diena teatrališki lietuvių perstatymai: Petraucko, „Apveizdos Dievo Dr-stės“, ir 37 tos Liet. Soc. šajungos kuopos. Matydama žmogus daug apgarsinimų, nebegali žinoti, ant kurio pokilio ir atsilankyti. Iš visų trijų išsirinkau vieną ir nusprendžiau nueiti ant darbininkų perstatymo, ant kurio buvo garsinta busė dainos ir „europėjiški“ šokiai. Buvo pirmiausiai perstatyta 4 toskuoopos choras, susidedantis iš 24 ypatų, padainavo „Marselietę“. Toliaus deklamavo siles Zemačiūtė, kalbėjo monologė Švermickas. (Monologą perstatė Lietuvos bobilio arba triobelninko gyvenimą); jie visai atsakančiai išpildė, per tai ir ant publikos ne palarė jokio įspūdžio. Toliaus buvo atlošta „Salimono Sapnas“; drama nuisekė pusėti. Dainavo 81-mos kuopos vyriškas choras „Broliai, susiruskim“; ta daina žmonėms labai patiko, ir dėkavojo rankų plojimu. 4-tos kuopos choras dainavo „Ant barikadų“; ir ta sujudinanciai atsiliepė ant klausytojų; pats giedojimas kaip vienų taip ir antrų ne buvo pnikiausias, galėtum da daug ką iš harmonijos puses užmesti. — Ant galo buvo išauktas dramos autorius, Br. Vargšas, kuriam publika dėkavojo rankų plojimu už tą puikų veikalėjį; jis pranešė, kad 17 gegužio bus pastatyta ant scenos jo dramutė „Pirmi žingsniai“, per 4 tą kuopą. — Prasidėjus šokiams, atėjo tos vietos užveizėtojas ir pranešė, kad šokiai visai esą nepavelyti. Po sustab

dimui šokiui, 81 mos kuopos choras dainavo „Liet. Marselietę“ bet nenusisekė; žmonių buvo susirinkę vos apie 150 ypatų. Gal dėlto, kad sykiu buvo bent trys vakarai rengiami. Toki pasisekimai arba ne pasisekimai vis gi veda prie progreso; ir panašūs lenktyniamaisi verčia kiekvieną labiau prie darbo kas atneša visuo menei naudą. Bet vis gi palieka vienas keistas apsiereiskimos, tai noras vieni kitiems užkenti žengiant progreso keliu.

„Kiekvienas žmogus nešiojasi savo vertybės ženklą; didybė ar menkumas priklauso mūsų pačių valiai.“ sako Samuelius Shieles. Jis turi tiesą: ir mūsų chiecgiečiai klojasi lovą — kaip kurie pasiklos taip išsimiegos. Prikasę duobių vieni kitiems, neišsisaugos ir patis į jas neįpuolė.

Chiecgiečiai III.

Bangor, Me. Čionai yra nemaža kruvelė lietuvių ir lenkų. Laikraščius suvis mažai kas teskaito, da ir skaitant čiuosius kiti tuojaus persekioja, išjuokdami: esą, jūs ciciškai, šename krašte kunigus keikėte, iš ten sargybiniai jus su šunimis išvijo, dabar jau Amerikoje pradėte kunigus ir šventą tikėjimą niekinti; ką jūs, girdi, grinoriai žinot. Mės, girdi, po 20 metų Amerikoje be jūsų gerai išgyvenom. — Taip ir netarsta čia ne laikraščiai, ne mažiausis apšvietimas. Smuklių yra užtektinai, tai „seni Amerikogyventojai“ ir varinėja žaules kas vakaras iš tenai.

Sitoksai.

Philadelphia, Pa. Balandžio 26 d. mūsų miestas galė ne nežinojo, kad čia pas lietuvių įvyko įdomus darbininkų streikas. Ne pats streikas įdomus, bet vieta, nes streika vo... „Kovos“ zeceriai ir redaktorius... Trumpai pasakius, streikas įvyko prieš sekančių aplinkybių: Esant koikiems ten nesusipratimams tarp 1-mos socialistų kuopos ir redakcijos, redaktorius kažikame apkaltino vieną zecerių, A. Bernotą, kuris minėtoje kuopoj yra regis kokiu toje vadovu. Kaltybė priešė da kitonišką pavidalą, kada redaktorius su zeceriu ypatiskai susižodžiavo. Redaktorius pareikalavo minėtą zecerių atstatyti. Administratorius atstatė. Bet atstatymas visgi nebuvo pamatuotas, tariant neteisingas, ir tą matydama kitas zecerius, P. Jonaitis už savo bendradarbi Bernotą užsistojo. Buvo abu beišvara, bet šie nėjo. Tą matydama redakcija vėl priešė, tik pasirašė abi pusys ant popierio išdestytų išlygų ir viskas įėjo į senas vėzes. Streikas traukėsi nuo 1 iki 11.30 iš ryto.

A. Dubas.

Brooklyn, N. Y. Apie „Progreso Ratelio“ susirinkimą, 28-tą balandžio.

Nors tai buvo šilta ir prigimimo atgyjimo lyrsnos tarsi viliote miestą viliojo laukuosna, tačiau rodan susirinkta gana apščiai. Tesybėi, atsi-

žvelgiant į beatsisveikinanti pavasarį, apie „sunkesnius“ užsiėmimus jau ne nešnekėta. bet kad „budėti“ visgi sutikta veikti. Ir taip:

1): Kadangi lekcijos esti prirengiamos už vis atidžiau ir jomis atveriamoji — ik tol nežinota, bet gyvenime gan įtekinga — teisybė progresyviškos spēkos teikia daug, sutraukomis arba bent ištraukomis pagarinti jas laikraščiuose.

(Apsiemė: Vinikaitis, Perkunas ir Rinkevičius).

2): Pasiskirti ar pasirengti kokį teatralšką veikalėjį ir vasarą, naudojantis atviru oru lavintis iškalbumo (elocution) ir gestikuliacijos.

Ir 3): Skaityti praicitį, temyti dabartį, protauti apie ateitį ir gyventi taip kad kas dieną jaustis tobulesniu neng vakar.

Apie piktus, „tik vieną usį teturindius ir tą pačią tik savo keršto o ne „Ratelio“ lekcijų skambėsį tegirdindius“ liudytojus, taipgi kalbėta Net ir tuli jų padavimai skaityta. Biaurus. Ir neteisings kaip melas! Bet kad tai „uba gu dvasėj“ darbai, ir taip pilni pagiezos pasiržime kaip idijotiški kompozicijoje, nuspręsta — ignoruoti. Tik labai stebėtasi, kodėl „Vienybė“, taip gerai „Progreso Ratelį“, Vinikaitį ir Perkuną iš jų „darbų vaisių“ pažįstanti, tokius mėslus priima ir garsina... Ne jau — gi ir jai akis skauda ir pertai — šviesos bijosi? Bet — tegul. „L' armi de' poltroni non tagliano, ne forano“ (Bailiaus ginklai ne kerta ne duria).

Po tam pakelta tuli klausimai iš astronomijos, hygiejos ir socijologijos; pranešta įdomesnės mėnesio žinios ir išskirstyta.

Diena prašuoliavo greitai, bet užmarštis ją nebepaveiks.

J. Perkunas, sekretorius.

Minersville, Pa. Pas mus šiuo zygiu jau dirba kasdien ir mažai matyties žmonių be darbo.

Lietuvių teatralinė drangi ja ruošiasi pastatyti ant scenos „Zivile“ ir jau baigiasi tą mokietis. Buvo nutarta lošti gegužės pabaigoje, bet atsitioko kliūtis: pametė du aktorai besimokinę vaikas ir mergina. Visai begėdiškai padarė. Tiką nesuardė visos žiemos darbų. Gauta jų vieton nauji. bet kaž, ar suspės išmokti.

Balandžio 20 ir 29 buvo čia parengtos prelekcijos. Skaitė Antonov: pirmą, iš kur prasiidėjo karės žmonijoje, antrą — apie Prancuzijos revoliuciją; buvo dar ir kita prelekcija butent apie Sveičarijos darbininkus ir jų organizacijas, kurią skaitė jaunas vaikas Svirekis, tik ką iš Sveičarijos atvykęs. Nežinė, dėlko labai mažai lankėsi žmonių; ant pirmų prelekcijų atėjo koks 40 ypatų, o ant antrų — vos 19. Vieni aiškino to priežastį, kad Minersvillečiai da nesupranta prelekcijų verties, kiti sako, kad vienas Antonov rengias ant savo nūdus; mat ant už kvietimo lapelių buvo atspaudintas prelegento Antono paveikslas; tą pamatę

žmonės sako: o jis girdi, nenori darbininkų gerovės, tik per daug save nori išskelt... .

Nežinė, kur tiesa. Iš dalies gal tiesa ir vienas ir kitas. O antra, daugumas nežinojo. Toliaus nebežadama rengt.

M. M.

Pana, Ill. Nuo balandžio 1-mos išėjus anglekasiams į streiką, darbai tebestovi ir kaži kuomet jie pradės eiti.

Čionai visuomenė nubalsavo uždaryti ant dviejų metų didžiumą smuklių. Šnapso ir alučio mylėtojai labai nerimauja. Per tą mėginimo laiką gal ir mūsų vientaučiai atsilsės ir nebelankys taip tankiai policijos belangių.

Apšviesteni lietuviai čia pradeda tankiau rengti prakalbas. Daugiausiai darbuojasi LSS. kuopelė. Neseniai ji buvo parengusi pirmą prelekciją, kurią skaitė K. Rutkus. Gerai nusisekė. Tamsunėliai pradeda murmeti, girdi: atsi velka kokis, tai ir pradeda tikėjimą niekinti. Tačiau jų balsas vis užmišta prieš galingą apšvietos srovę.

B. J. Barniškis.

Westville, Ill. Čia buvo pradėta mokinties pastatyti ant scenos dramą „Paskutinė banga.“ Bet darbas apsisojus ir vieniems išvažinėjus darbo jėskoties, kitiems — į Valparaíso mokyklą, nebegalima buvo užbaigti pradėtą darbą.

Illinojaus valstijos anglekasių darbai buvo apsisotoje. Mat užsibaigė sutartis (kontraktas), kurią dveji metai atgal buvo darbininkai su darbo davėjais padarę. Prisiėjus atnaujinti sutartį, darbininkai pareikalavo, kad pati kompanija mokėtų anglių šaudytojui (čionai mat ne patis „maierieriai“ šaudosi anglius, kaip kietuose angliuose, bet vaikščioja tam tikras šaudytojas ir visiems priešauda; per pastaruosius sutarties dvejus metus, tokiam šaudytojui mokė jo patis darbininkai). Bet kasyklių savininkai atkliausiai prieš tą atsipyre. Bevo ma nyta streiku juos pagazdinti, bet paskiaus apsarvayta, kad krizio metuos streikai negalės gerai izeit. Todėl bando ma taikinties ant senų išlygų ir menama, jog nuo gegužės 15 vėl pradės dirbt.

J. K.

Pierce, Ill. Šitame miestely lietuvių yra neperdaugiausiai. Nėra tai žmonės labai pakilę, bet ir ne tamsuoliai. Su tokiais žmonėmis galima šį-tą ir geresnio nuveikti. Reikia tik vienam — kitam susipratusiam tarpe jų pasidarbuti.

Nėra čia pakol kas, ne SLA, ne LSS. kuopos, ne gi susisėliamosios draugijelės. Šia paskutinę dabar gegužės mėnesy žadama užmegsti po vardu „Laisvės Draugystė“, paskui sutversim ir SLA. kuopą, o ant galo gal pasiseks sutverti ir LSS. kuopelę, kuri darbininkams ytin reikalinga.

P. J. Sunu-karis.

Royalton, Ill. Čia yra apščiai lietuvių ir visi ramiai au gyvena. Nėra labai sutversim SLA. kuopą, paskiaus šaką „Laisvės Draugystės“, kuri jau gyvuoja Pittsburge, o gal pavyks ir LSS. kuopelę sutverti.

Smuklių čia yra kokios 6 ir labai širdingai jas lietuviai lanko. Paskiaus... na, paprastai pasaka — gimsta muštinės ir šaukiasi policijos. Perreje tokias stacijas, eina namo su taščiomis kišenėmis. Kalbėjau su vienu angliu, kurs cypė prižiuri, ir klausiau: ar daug jie ant dienos pelno nuo girtuoklių. Atsako: nuo 33 iki 45 dol. ant dienos. Ir tai vis daugiausiai nuo lietuvių, lenkų, slovakų ir ungurų.

P. J. Sunu-karis.

Iš Lietuvos.

Vilnius. Suėmimas. Kovo 22 d. „Vilniaus Žinių“ administracijon pusėj antros val. diena atėjo policija ir suėmė tarnaujantį administracijoj Joną Tumą.

— Užpuolimas ant kareivio.

Naktį balandžio 2 d. kažin koks nežinomas žmogus iššovė iš revolverio į stovintį ant sargybos ties pulko kazermės kareivį, kurį sužeidė į koją. Sužeistasis irgi penkis kartus šovė į užpuoliką, bet nepataikė.

— Šunis — policistai. Policija parsigabeno iš užsienio „mokytus šunis“ jėskomiems žmonėms („piktadariams“) gaudyti.

— Kaliniu išvežimas. Siomis dienomis iš Vilniaus kalėjimo išvežta į vidurines Rusijos gubernijas 30 kalinių.

Kaunas. Kalinių pabėgimas. Kovo 25 d. keliolika kalinių perlipo kalėjimo sieną ir leidosi bėgti. Sargams pradėjus šaudyti, dalis sugrįžo, kiti gi, šaudydami atgal į sargus, pabėgo. Policija ir kariumenė visą naktį jėškojo po miestą ir surado 6 pabėgėlius, 4 nesugavo.

— Žinios iš kalėjimo. Iš Kauno kalėjimo išsiųsti šie politiškieji kaliniai: 1) Benediktas Žaržekis — Vologdos gub. 2) Karolis Šenbergas, 3) Vincas Suchockis, 4) Tamolionas ir 5) Aleksandra Rakevičius — visi keturi Tobolsko gubernijon. Vasario 9 d. 6) Juczas Bukavskis — Vilniaus areštantų rotosna, 7) Juozas Salčius — Jeniseisko gub. 8) Aleksiejus Pipikovas, kareivis, Suvalkuosna, kur jį teis karo teismas. Vasario 10 d. 9) Kymantas Petras, 10) Rogovskis Konstantinas, 11) Mikelis Šenkeris, 12) Boleslovas S pavičius, studentas, — ir 13) Bronislovas S pavičius studentas visi penki nugabenti Panevėžin, tvirtovės bausmeatlikti, 14) Bronislovas Mištautas, jau atliko bausmę ir paliuosnotas, 15) Dovidas Personas paliuosnotas, 16) Len gavičius Jonas, katorginis iš: ių stas Tauragen. 17) Čaplinskis Benediktas, taipgi išsiųstas kitur. Šauliuosna: 18) Jonas Stančikas teisman, 19) Joselis Saul dleris ir 20) Bencelis Rodas pas tardytoja ir 21) Liudvikas Jankovskis, katorginis“ teis-

Pazvelgus atgal.

SOCIJOLILOGIŠKAS ROMANAS

Eduardo Bellamy.

VERTĖ

Pranas Siulelis.

(Tąsa).

toki jūsų vargai, paeidavo nuo nesugabumo veikti kartu, kas buvo individualizmo pasekmė, ant kurio rėmėsi jūsų visuomeniškas surėdymas, ir nuo jūsų neįsigalėjimo suprasti, jog dešimtį sykių tiek galima padaryti nandos, susivienijus su savo broliais, negu kariaujant su jais. Ne tas keista, kad jūs negyvenote parankiai, bet tas, kad jūs visi galėjote bendrai gyventi, o vienok kas valandą buvote pasiruošę pavergti vienas kitą ir pasisavinti sau artimo turta.

— Gana, gana, tėtė! Tu taip karščiuojiesi, kad mister Vest gali pamislyti, jogei tu bari jį, — iškišo Judita, juokdamosi.

— Jeigu jūs kuomet privalote gydytojas, — aš užklausu, — ar jūs taip gi kreipiaties į tam tikrą biurą ir priimate kiekvieną, bile kurį jums prisijūcia?

— Toji taisyklė negali būti pritaikinta prie gydytojų, — atsakė Lit. — Nauda, kurią gali atnešti gydytojas ligoninai, daugiausiai priguli nuo to, kaip daktaras pažįsta ligonio sudėjimą ir sąlygas. Ligonis, žinoma, turi pakviesti tik tai žinomą gydytoją, taip mūsų laikuose ir daroma. Vienatinis čia skirtumas nuo jūsų laikų yra tame, kad gydytojas ima užmokestį ne san, bet tautai, užbraukdamas ant ligonio kredito kortelės kuina, paskirtą pagal nutartą taksa už gydytojaus pagelbą.

— Jeigu mokėstis visuomet viena ir ta pati, ir gydytojas negali atsikvėpti nuo suteikimo ligoninai pagelbos, tai, ieseina, kad geri gydytojai nuolat yra užimti, o blogi lieka be užsiėmimo?

— Visu pirmu, — nepaskaitykite tą mano, kaip po atsirankio nuo tarnystės gydytojaus patėmijimą už pasigyrimą, — atsakė Lit šypsodamasi: — pas mus nėra blogų gydytojų.

Dabar ne kiekvienam, kars pervertė keletą mediciniskų knygų, išmoko kelių žolių ir ligų vardus, yra leidžiama daryti su piliečio kunu ir gyvastim, kaip tat budavo jūsų laikuose; prie praktikos yra prileidžiami tik tie, kurie išlaikė aštrų išbandymą mokyklose ir aiškiai darodė savo pašaukimą ir gabumą prie medicinos. Toliau, jūs turite atkreipti atydą ant to, kad dabar nė vienas gydytojas nemaną praplatinti savo praktiką arba amatą kenkiant kitiems gydytojams, kaip tai buvo jūsų laikuose. Algas ima daktarai nuo tautos, o ne nuo ligonių. Todėl nėra gobėjimo ant pinigų, nėra lenktyniavimosi su kitais daktarais ir tuom labai skubotu, neapdairaus gydymo bei kenkimo piliečių sveikatai. Ant galo gydytojai yra priversti pristatytį mediciniską biurą reguliariškai atskaitas apie savo veikimą, ir jeigu pasirodo, kad jiems truksta praktikos, tai perkelia juos prie kitokio užsiėmimo.

PERSKYRIMAS XII.

Visiems užklansimams, ant kurių aš norėjau gauti atsakymą, kad nors paviršium apsipazinti su dvidešimtojo amžiaus istaigomis, nebuvę pabaigos; bet už tai ir gerumas mano šeiminiuko buvo neišsėmiamas. Taigi mes dar ilgai kalbėjomes ir potam kaip mus moteris apleido. Primines savo šeiminiukui, ant ko buvo porauktas mūsų rytmetinis pasiėnekėjimas, aš norėjau dažinoti, kokiū būdu darbo armijos valdyba gali versti bile kokį darbininką prie stengimosi, jeigu jam neprisieina rūpinis apie pragyvenimo lėšas.

— Pirma visko jūs turite suprast, — tarė jisai, — kad surasti patraukimą prie darbo pas mus buvo vienas iš svarbiausių siekinys. Kitas, nemažiau svarbesnis siekinys buvo tame, kad prie visų žemesnių ir augštesnių tautiškų užsiėmimų, surastį taip buklus žmones, kurie pataikytų visus piliečius ne vien patraukti prie darbo, bet palaikyti juos tampriaušiam darbstume ir išnašume. Dėlei tų dviejų tikslų ir yra organizuota mūsų darbininkų armija. Toje armijoje pirmiaus visų eina žmonės neturintieji kokio nors amato. Prie to skyriaus priguli visi naujukai atbuvantieji pirmųjų trejų metų tautos tarnystę. Toji darbo rūšis yra neva mokykla, ir mokykla gana aštri, pripratinti jaunikačius prie paklusnumo ir pareigų pildymui atsidavimo. Tie įvairūs darbai, kuris iš vieno ir kruvoje toji darbininkų rūšis atlieka nors ir nedaleidžia darbininkams pasiskaidyti į labai skirtingas rūšis, — tai yra vienims per daug iškilti gabume, kitiems atlikti sudirbime, vienok buna vedami am tikri, kiekvieno atsižymėjimai, ir rupestingas darbstus pilietis yra giriamas, o tingus ir paslankus — yra paliekamas be atlyginimo.

Mēs laikome neišmintingų daleist, idant mūsų jaunikačiai išaugtų nerupestingais, nieko nevarsantais, ir paskui pasilikę tokiais ne iš savo kaltės, kenktų ateičiai ir visuomenės labui; todėl visiems, kas tik pereina tą pirmąjį tautos tarnystės laipsnį be didelių prasikaltimų, yra paskiaus leidžiama pasirinkti

profesiją tokią, prie kokios jie yra labiausiai palinkę. Pasirinkę sau profesiją arba užsiėmimą, jie įstoja į ją, kaip mokiniai. Ilgumas mokinimosi visokiose profesijose yra nevienokis. Tam perijodui praslinkus, mokinys tampa pilnu tautos darbininku, savystovin piliečiu ir savo amato šariniu. Mokinimosi laiku netiktai yra vedama atskaita apie kiekvieną mokinį, bet prie to yra dar pažymėjami jo gabumai ir rupestingumas; gabesni ir paslankesni yra apdovanojami kokiais nors ypatingesniais pagarbos ženklais, silpnesni — menkesniais; ir taip paskui sulyg tokių ypotos atsiženklintų, priguli jų tolimesnės ateities vieta, kurią užima vėliaus darbininkų tarpe.

Nors vidurinė organizacija įvairių pramonės ir žemdirbystės šakų skiriasi jų sąlygų ypatingumais, vienok visų išdarbių darbininkai, pagal jų gabumus skaidosi į laipsnius: pirmą, antrą ir trečią, o laipsniai vėl skirstosi į pirmą ir antrąją klėsas. Sulyg savo atsižymėjimo dar mokinii bebanant, jaunikačius vėliaus užima savo renga, jau kaip meisteris — pirmo, antro ar trečiojo laipsnių. Dauguma iš pradžių žengę į žemutinius darbo laipsnius, kyla vis augštyti, ir parėjus kiekvienam perijodiškai darbininkų perkilnojimui, vis labiau pasiaugština eidami nuo mažesnio iki didesniame rengni, kuomet vis labiau ir labiau prasilavina. Tas darbininkų perkilnojimas atsiėbuna tokiais laiko pratarpiais, kiek toje darbo šakoje mokiniai terminojasi, tai yra mokinasi to savo amato. Taigi pakilimo augštyti progos neprisieina ilgai laukti; o iš kitos pusės, niekas negali išsėtis ant liaurų savo buvusiojo veiklumo, nes nebeuorėdamas kilti augštyti, taptų kitų pralenktas, taigi nupultų žemesnį renga. Ypatinga ir geriausia augštesniųjų laipsnių patogybė tvylo tame, kad tenai kiekvienas žmogus gali sau pasirinkti kokį tik nori darbą, įvairiose savo išdarbijos šakose. Tas, žinoma, nereiskia, kad jie rinktųsi sau lengvesnius ir pažangesnius darbus, bet ot taip sau — laisvas pasirinkimas labai augštai yra statomas. Pasiskiriant darbą, ant kiek tik yra galimu, yra apmąstoma ir apsvaustoma palinkimai kiekvienam, nors ir prasčiausio darbininko, — todėl kad iš to netiktai pasididina darbininko darbštumas ir vaisingesnis buna jo darbas, bet dar suteikiama kiekvienam paranki progą da labiau išsitobulinti, labiau pakilti augštyti. Tačiau, nors visuomet atidžiai geismus visų lygiai darbininkų, kas kožnam atsitikime yra reikalingu, vienok augštesnių laipsnių darbininkams tatau pirmiau yra daroma. Tokias savo privilegijas darbininkai labai brangina, ir rupestingai trusiasi, idant netiktai iš savo darbo rengos nenupult, bet dar pažingėt augštyti, kad per tai da didesnes tiesas įgyti prie laisvo pasirinkimo darbuose. Minėjau, kad darbininkų perkilnojimai atsiėbuna tam tikrais perijodais; po perkilnojimų esti labai plačiai aprašyta laikraščiuose ir tie kurie tapo pakelti augštyti, apturi nuo tautos didelę padėką ir yra viešai apdovanojami augštesnės rengos ženkleliais.

— Koki gi tie ženkleliai? — paklausiau aš.

— Kiekviena išdarbija turi savo simbolišką ženklą, — atsakė Lit, — paveiksle metalikėlio, kuris taip mažytis, kad galima ir nepatėmyt, jeigu nežinai, kur jį reikia įieškoti. Tai yra vienatinis ženklais, kur nešioja darbinikiškos armijos vyras, išimant tokius atsitikimus, kur dėlei parankumo mūsų piliečiai dėvė kitokias drapanas. Tas ženklas yra vienodas visiems kiekvienos išdarbijos laipsniams; bet ženklas trečiojo laipsnio yra padarytas iš gelžies, antrojo iš sidabro ir trečiojo — iš aukso.

Šalia midžiausio pamasinimo prie lenktynių arba pastangų kiekviename darbe paremto ant to, kad augštesniaus tautoje vietos yra prieinamos tik stropiausias pirmųjų laipsnių veikėjams; didžiūmami žmonii, kurie nėra pasiėventę dailai, literaturai ir mokslieikiems užsiėmimams, yra da tam tikri pamasinimo budai, kuriais juos patraukia prie atsižymėjimo visuomenės akise; tai yra tam tikros privilegijos, dovanos ir liuosenybės, kokiomis augštesniųjų skyrių žmonės darbo armijoje naudojasi. Itekmė tų privilegijų, nors išrodo nedidelė, vienok ji kiekvieną darbininką kutena garbingu paviliojimu — pasiekti greta savę stovintį augštesnių laipsnį.

Patirta, kad labai svarbus dalykas yra auklėti žmonėse viltį ant paaugštinimo, kurios vedami netiktai gabesniejie ar vadininiai, bet ir prasčiausieji darbininkai kyla ir kyla augštyti. Istikrujų, matant, kaip prastesniųjų skaitlius perviršija geresniuosius, dagi geriau, kad masiškė laipsnių sistema stengtųsi greičiau pamasinti blogus, negu gerus. Todėlei laipsniai yra dar padalinti į klėsas. Už tai laipsniuose ir klėlose pasidaugina augštesnės rengos, valdininkai ir kitoki jau nepriklausantieji į klėsas darbininkai; tuomi susimažina žemesnieji luomai ir žemesnėse klėlose niekuomet jau nebuna daugiau, kaip tik viso labo devintoji dalis visos darbinikiškos armijos. Ir tai jau tame skaitliuje daugumas tėra tik ką užbaigusieji savo mokslų ir laukiantis paaugštinimui.

Pasiliekančių žemiausioje darbo armijos klėsoje žmonių ir bunančių joje per visą savo tarnystės laiką susidaro visai nežymus nuošimtis ir drasiai galima tvirtinti, kad jie jau nebeatjaučia savo stovio žemybės ir neįsigali jį beperkeist. Nėra pagaliaus reikalo darbininkų paaugštinimui įkvėpti į juosius garbės

(Tolians bus).

PIRMOJE GEGUZĖS SAPNAS.

TEISYBĖS APYSAKA.

VERTĖ

Ant. Skruzde.

Buvo šventadienis, išvakariuose skaistaus gegužės mėnesio Saulė rupestingai kaitino žemę; ore jautėi lengvą metų permainą, kurioje žimos šaltis silpnai begalėjo spirtis priešais švelnius ir viską gailinančius pavasarinės saulės spindulius.

Didelės ir pramoningos Kamryno pilies priemiestyje, šalia tekančio nedidelio upelio, stovėjo didelė dirbtuvė, kurioje buvo išliejami visoki gelžies ir plieno daiktai. Neperstojo dirbtuvė dirbusi ir šventadieniais; iš jos kaminų ir dabar vertėsi juodi lumai, kurie lyg debesiai dengė nuo žmonių akių gražų ir giedrą padangių orą.

Aplinkui dirbtuvės spietėsi į kruveles prasti ir žargingi darbininkų nameliai; dirbtuvėje dirbo apie 3000 darbininkų; visi jie gyveno samdydami kambarėlius nuo paties darbo davėjo tam tikrai išdavatuose dideliose namuose, kurie išrodė lyg nedideis miestelis. Už to miestelio stovėjo labai didelė ir giria, kuri šiuom žygiu jau pradėjo žadintis iš suncaus žimos miego. Kaimely netruko ir smuklių (karčiamų), buvo vienas ir viesbutis ir da viena krautuvė su visokiais daiktais. Iš pat ankstybo ryto visokios „užeinamosios“ vietos ir viesbutis jau buvo pilnas darbininkų; šiandien darbininkai galės linksnintis, kaip visuomet šventėse. Daugelis darbininkų mažais bureliais šnekučiuodami vaikštinėjo gatve.

Viename tų namelių, ką buvo su šviesiais ir gražiais langais, aptaisytais margomis verankomis, palangėje sėdėjo jaunas vyriškis — dirbtuvės darbininkas, su knyga rankoje. Išblyškęs veidas, juoda parzdėlė, rusvos ir meilios akys, viskas pas jį išrodė didelį ir svajotinę kuomi užsimislijimą. Jis taip buvo užimtas knygos skaitymu, kad visai ir nepatėmijo, kaip šalia jo rėdėsi ir dabinosi prieš veidrodį linksma, suvis da jauna moteriškė — jo pati. Šianlien yra jos gimimo diena, ir ji puosė savo veidą, šveitė savo drabužius, sukavo plaukus ir segė į priekaklį rublinę spilgą, kurią jai vyras — kana — kados palovanojo.

— Tada! Tu ir vėl skaitai knygą?... Tada! gi! Tadas labai nenoroms atitraukė nuo savę knygą ir, lyg sapne atsisuko į savo pačią.

— Tada! žiūrėk, gerai gi? Ar tiesiog spilgą segiau?

— Bus gerai, tiesiog stovi, mano miela Dorute.

— Na gi, tu nė nežiuri! Ak, Tada! Tada!.. Ji liudnai žiūrėjo į savo vyrą. Bet valandėlę praleidus, ji vėl pralinksmėjo.

— Tada! Eime šiandien į miestą ar sodą; ten nors ant žmonių pasižiūrėsimė.

— Negaliu aš šiandien, Dorut... Čia turiu labai daug darbo...

— Ką! ar su draugais į girią eiti? tai but su savo darbu!... — ji jau lyg papykusi puolėsi ant jo.

— Ak, mano mylimiausi Dora, Dora! Na gi, ar už girtuokliauju su savo draugais? Ir ką tu vis mane tremti kas sykis už tai; juk žinai, kad tai nė girtuoklių darbu užsiimu.

— Geriaus velik išdykantum, girtuokliantum, ne kaip?..

— Ką; „ne kaip“?

— Ne kaip po miškus slapstytis, kokias ten slaptas sutartis daryti, nelegališkas knygas skaityti ir visokius atsiėaukimus platinti tarp žmonių... Net nano širdis nutirpsta, šiurpuliai pereina, atsiminus...

— Atsiminus ką tu, neišmanėle plepi?

— Ak, mano mielas! atsiminus apie Terencius, ot apie ką! Sakau tik, kiek baimės ir išgasties! Atėjo šobliuoti žandarai, viską išvertė, lyginai pas kokius vagius ir išvežė suėmę. — ot tau ir skaitymas raštų! Taip gi budavo vis tik igulė į tuos laikraščius ir knygas, vis skaitė, vis po miškus landžiojo ant kokių ten susirinkimų, kitiems prakalbas sakinėjo — ar nematėi gudresni už žmones... Viešpatie, ir už ką man tokia negeroyė!.. Nelaiminga aš vargdienė esu ant šios pasaulės! — ir gailios ašaros, lyg žirniai pradėjo birėti iš jaunos moteriškės akių.

— Perstok tu, kvailute... — susirupinęs pratarė Tadas. — Boba — daugians nieko. Ir da bobiausi iš bobų! Nueik ant Kiročnosios gatvės, ten apie taboko pabirką: ką tenai bobos daro. Ir žandarų nesibijo ir knygelijų pas jas pilnai...

— U-u-u, tik tu nutilk! Ot kaip policija atsiėzinos, kad tu mergas, vyrus ir moteris vedžiojies į miškus ir dalinėji draudžiamas knygeles, tai ir gyvo tavęs nepaleis...

— Ne rėkauk, tu mano Dorele, — juk žinai, kad ir grindis turi ausis. Jeigu nori man išskaityti savo oracijas, tai eiva į mišką, mat kaip gražiai saulutė šildo.

Dora paputusi lupukes, užsirišė skarikę priešais veidrodį ir, apsilvikius striupkę (jakutę) pasiėmė savo kambario spynele.

— Na eiva, ar bent ką, tu bekelinis studentas... Tadas atsistojo, pasiraižė; lyg koks skaudus

(Tolians bus).

JAU NERA JOS.

(Eilės prozoje).

O baisi naktis! Vėjas už lango užė ir skambino neramiai į stiklus. Ir prie laugo šviesos, kaip spiečius plastakių, sniegurėlės vis krito... Taip šalta mažame kambary, taip tyku... Jau gėsa žvakelė... Tu, užklota drabužiais, tykiai sau guli. Lyg vilnys ant jurių, auksiniai plaukai, šalia išsidraikę liuliuoja. Lyg berželio rykštė nusvirusi ranka ir gėstančios akys rodo daug kančių... Netikėju aš tavo mirties ir pamislyt apie tai bijojau... Verkiu, kaip mažytis, verkiu ir šaukiu... Bet veltui... — tu jau negyva... tu už baltus sniegelius, baltesnė...

Nakties tykumoj šėšėliai mirgėjo, ir slinko per sieną artyn, ir kur tai vis vadino...

Užgeso žvakele ir šalta vilnis, pirmaušrinė migla, uždengė tave pirmutinę... Ir tavęs jau nėr...

Girdėjau aš balsą, kuris man šnabzdėjo: — Livosa aš, kaip vėjas laukų, Sutraukiau aš pančius vargų.

A. Ž. las.

BADAUJANTIEJIE.

Per amžius mēs aukso sukrovėm kalnus, Išstatėm pasauliui didžiausius namus...

Suradome anglį, išdirbome plieną Ir nugarą lenkėm prie darbo kasdieną!..

Išdirbom mēs žemę, ir trėšėm dirvas, Gausiai mēs aikvojome savo spēkas, —

Mēs prakaitą liejom į raistą — dumblyną — Viltis vien prie darbo mums dvasę gaivino...

Mēs gelžkelius tiesėm, išraustėm kelius, Suskaldėme uolas, suradom urvus —

Žmonijai plačiasį mēs pratiesėm taką Į šalį laimingą, kur saulė jau teka!

Mēs dirbom per amžius, ir narstėm kaulus — Ir nieks mūsų tarpe nebuvo bailus, —

Ne, mēs — juk galybė, didi milijonai! Mēs turto dirbikai, pasaulio valdonai!

Nors mēs be pastogės, nors mēs ant gatvių, Nors nieks mums neduoda net duonos plutų —

Bet mēs — juk galybė, didi milijonai! Mēs turtų dirbikai, pasaulio valdonai!

Ateis tasai laikas, puls skurdas žymyn! Gyvenimo brėkšta kas kart eis šviesyn!

Ateina jau laikas, sukils milijonai!.. Užims savo vietą pasaulio valdonai!

Rėk.

SONETAS.

Smuikle miela, tu esi medinė, Bet giedi taip jautriai, kiltai. Skambėsis tavo, kaip šviesa auksinė, Ką leidžia saulė iš augštai.

Kad virtuožas tau stygas užgauna, Tu leidi taip meilius garsus, Jog jie gilybėn jausmų įsigaua Ir išauksuoja juos visus.

Taip lygiai ir širdies jausmų dainelė: Kada užgauna ją miela širdelė, Ir skamba kaip smuikelė.

Ir tol širdies daina ore skrajoja, Tol meilę ir švelnius jausmus plėtoja, Pakol širdis plasnoja.

Jonas Viskoška.

ŠIS TAS.

Aklas tas, kuris nemato, Šlubas tas, kuris šlubuoja, Nebylis — kurs galvą krato, Nekantrus — kuris dejuoja.

Tas nemano, kas daug šneka, Tas neaugštąs, kas didžiuojas; Uodega — kurs kitą seka, Melo rimbas — kurs dievuojas.

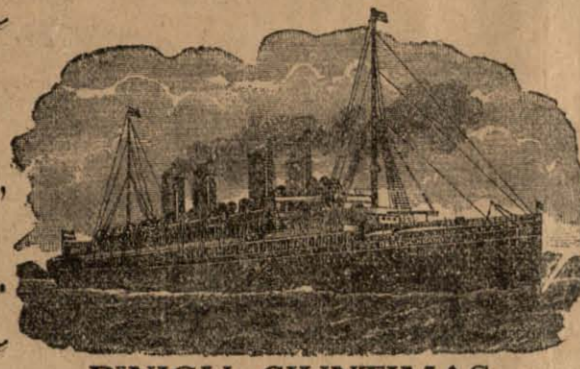
Jonas Viskoška.

DIDŽIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA

PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS.

Ofisas

120-124 Grand Street, BROOKLYN, N. Y.

Ofisas

224 E. Main Street, PLYMOUTH, PA.

PINIGU SIUNTIMAS.

Siunčia pinigų į visas svieto dalis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Norinti siųsti pinigų į kraują savo giminiams arba pažįstamiems — siųsk juos per mūsų ofisą, o greičiausiai ir saugiausiai nueis, ir ne vien vietiniai, bet ir iš kitų kraštų per čia pinigų siunčia, todėl kad per čia siunčiami pinigai greičiausiai nueina.

ŠIFKORTES.

Čia galima gauti šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausių laivų ir kur tik nori išvažiuoti ar atvažiuoti. Šifkorte prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų ofisuose. Čia ir tikietus ant geležinkelių galima gauti iš New Yorko į pietines ir vakarines valstijas.

Gyvenanti kituose miestuose taip pat čia gali viską gauti per susirašymą, kaip tai: šifkortes ir pinigų pasiuntimą.

DIDŽIAUSIA KRAUTUVĖ KNYGŲ.

Čia galima gauti visokias lietuviškas knygas, kokios tik yra išėję iš po spaudos, kaip svietiškas taip pat ir maldų knygas.

Rašydami su bent kokiais reikalais visada adresuokite šiteip:

J. J. Paukštis ir K. Brazys,

120-124 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

224 E. Main Street, Plymouth, Pa.

VIENYBES LIETUVNIKŪ, AGENTAI.

- Alden, Pa. W. Sarpalius. Baltimore, Md. Jonas Želvis, 711 W. Lombard St. J. Luis, 22 S. Green St. Brooklyn, N. Y. E. Fromas, 73 Grand St. A. Diržiolaitis, 97 Grand St. T. Jarmala, 217 Berry St. A. Jankaukas, 52 Hudson Ave. Cambridgeport, Mass. S. Gritz, 541 Main St. Chicago, Ill. F. Eismanta, 3252 S. Halsted St. P. M. Kaitis, 221 Wabansia Ave Ehsabeth, N. J. Dom. Boczkus, 211 1-st St. Montello, Mass. B. P. Miskinis, Box 124 New Britain, Conn. M. J. Czeponis, 21 Pleasant St New York. A. Lesniauckas, 144 Houston St J. M. Danielius, 64 Cansevoort st. Naugatuck, Conn. A. Levandauckas. Scranton, Pa. J. Petrikis, 1514 Ross Ave So. Boston, Mass. N. Gendrolis, 224 Athens St Waterbury, Conn. J. Zementaukas, 39 W. Porter St Westville, Ill. V. S. Kreivenas. New Britain, Conn. J. Maziuka, 28 Comberton st. Turners Falls, Mass. K. P. Szimkonis, box 671 Shenandoah, Pa. J. Rudminas, 236 N. West st. Newark, N. J. V. Anbrazevyčia, 178 Ferry st.

Tel. 2334 Greenpoint. PUKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS pas PETRA A. DRAUGELI. Skanus alus, gardi arietka, elius, visokis vynas, kviepeni cigarai, ir puikių užkandžių. Salė dėl mitingų ir veselių. Nepamirškite šios atsakančiausios vietos, o busit užgandinti. 73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y. Palei Wythe Ave.

Naujas Telephonas No. 8208. Jonas Dziedolikas LIETUVISKAS GRABORIUS.

Karietos an veseilių, laidotuvių ir krikštynų vežimai perkraustymui ir t. t. 509 Main st. KINGSTON, PA.

„Lietuvos Ukininkas“.

Laikraštis skiriamas darbo žmoniems, eina kartą per savaitę, iš Vilniaus, Lietuvoje.

„Lietuvos Ukininke“ rašoma apie įžymiausius Lietuvos reikalus, apie žemės valdymą, apie valstiaus mokymą ir žmonių laisvę, apie vyriausybės darbus ir politiką ir tt.

Lietuvoje metams \$1.75 Amerikoje metams \$2.50

Ant pamatymo vienas num. 5c. Pinigus siųskite atstovui Amerikoje po adresu:

M. J. DAMLJONAITIS, 3252 So. Halsted st., Chicago, Ill.

Pirkite! Farmas! Farmas!

Didžiausia Lietuviška Kolonij. Amerikoje pavadinta Nauja Lietuva, 35 lietuviai esame ten nusipirkę farmas, 8 familijos gyvename ant tų farmų. Mes ten gyvenanti kviečiame jus broliai, aplieškite miestus, o ateikite pas mus ant farmų gyvena nematysite prastų laikų. Lauko pas mus yra keli tukstančiai akrų geros žemės visokiems jėvams, juodžiamis, molis, ir žvirgždas, parduoda po kiek kas nori akrų ant išmokescių per 10 metų, imekėti mažai tereikia, arti 3 geležinkelių ir priepat portavo miesto Manistee Michigan, prekės žemos, po \$10.00 už akrą. Pasiskubinkite pirkti, kad svetimtaučiai ne išpirktų. Kas norit te pirkt farmą atvažiuokite tiesiog pas mane, o aš aprodysiu visas tas žemes dovanai. Adresas: ANTON KIEDIS, Poacaek, Lake County, Michigan.

ADRESAI

- CENTRALISKŲ VIRŠININKŲ „TĒVYNĒS MYLĒTOJŲ“ DRAUGYSTĒS. Pirmesdis: B. K. Balevičia, 3033 Quinn st., Chicago, Ill. Sekretorius: A. Ramanaukas, 122 Essex st. Lawrence, Mass. Kasierius: A. J. Povilaika, 824 Bank st., Waterbury, Conn. Knygius: J. Simanavyčius, 331 Barnes st., Plymouth, Pa Literatiskas Komitetas: J. Baltrušaitis, 1815 Moyamensing ave., Philadelphia, Pa. Jonas Ilgaudas, 3252 Halsted st., Chicago, Ill. V. Szliakys, 119 E. Centre st. Shenandoah, Pa.

„Dilgėlės“ ir jų dovanos.

„Dilgėlės“ — visiems žinomas mėnosenis juokų, humoro ir satyros laikraštis su juokingais paveikslais, trečius metus eina. Jos neperbrangios (kaštuoja tik 1 dol. metams, 50c. pusei metų), tai gerai ir pasiplatinusios kaip Amerikoje, taip Anglijoje ir Lietuvoje. Bet kaip dabar bedarbė ir da ne taip greit darbai imsi geriau eit, tai Dilgėlių Redakcija nusprendė duoti puikias dovanas naujiems skaitytojams.

Tai bus storokos knyguotės su paveikslais: 1) „Kirkikai“ — parašyta Liepuko (to paties kūrėjo) „Davatų gadzinkas“ ir „Peklos kantičkas“, 2) „Vienas respublikos karalius“ ir 3) „Amerikiečių cirkas“ (sorkės). Visas šitas tris knygas gaus tie, kurie užsirašys Dilgėles visiems metams (nuo pradžios šių metų); užsirašęs pusei metų gaus tik dvi mažesnes knyguotes. Ištikro, tai negirdėtos knyguotės ir negirdėtai didelės dovanos. Norint gauti Dilgėles ir tas dovanas, reikia užsirašyti vėliausiai iki Sekminių. Pinigus siųsk šiuo adresu: „Dilgėlės“, 1815 Moyamensing ave., Philadelphia, Pa.

Nauji Tautiški Paveikslai

- Naujai atspausdinti, labai gražūs. 1. Didis Lietuvos Kunigaikštis Vytautas. 2. Didis Lietuvos Kunigaikštis Keistutis. 3. Didis Lietuvos Kunigaikštis Algirdas. 4. Didis Lietuvos Kunigaikštis Gedeminas. Paveikslas miera 22x28 colių. Prekė 35c. kožnas. Paveikslas revoliucijos Lietuvoje didumas 22x28. Prekė \$1.00. Lietuvos mapa, didumas 8x11. 5c. Pinigus prisiųsdamas adresuok: J. J. PAUKŠTIS & CO. 224 E. Main st. PLYMOUTH, PA.

Daktaras Tiesu, Czupka.

Adwokatas ir Notary Public. Ofisas: 3 N. Main st., Wilkes-Barre, Pa., kasdien. First National Bank, Olyphant, Pa. Panedėliais ir Ktv. nuo 6 iki 7 vak. Užsimu provomis Wilkes-Barre ir Scranton ir teipgi pas skvairas, palydyjimius (dovieruastis) išrupinu Rusijoje ir Lietuvoje.

Bukie linksmas!

Muzikantai abelnal linksni, pertal plaukus turistoris ligus ir neslenka ir nera plieskianų, pertal kad nėra nervingi, užsiėmimas yra geras ir nevargina jų. Bet jeigu tavo plaukai vira mineto isvelzdo nėra? Tai vartokite, Prof Brundzas Wunderful Hair Grover, kurs žėdnas vartodamas užėganėdina, ir apne puse milijono padėkavonių ta daro. Jeigu norite galite atsisaukti per laisvą bus išėmėta Dykal visi apyrai nūo ko plaukai sienka ir plinka ir plelekanų atsiradimas, mes gyduoles ne siunčiame panevėli ir C. O. D. nebijokite parsieste laisvą ba nereikės nō centa mokėti už visokas rodas. [Valstaine Dykal] galio gautis po adresu: 996 Broadway netoli Myrtle Ave. Dras Adolph Levy Mgr. mūsų krautuve. Įstodėta nuo 1877 Specialistai Rapturos-heros, ir aktin. i Apparatu visokiu isdyrebejai dėl vien Hospitaliu. Per laisvū klaukūte rodo po siom adresu. J. M. BRUNDA. & CO. BROOKLYN. NEW YORK

Šitas puikas laikrodėlis \$3.75.

Pien pirkimo laikrodėlio pristakė imme savo vardu, pado ofis, ir ekspreso ofiso adresu, o mes pristysime ekspresu su dideidimū isezamūnimo puiku laikrodėli ir rotėzeli C. O. D. už \$3.75. Dvigubintal „banding“ laikstai gražiai gravuoti. Jeigu tamėta mamai, kad laikrodėlis lygus \$35.00 auksiniui laikrodėliui, tai užmokėk ekspreso agentui \$3.75 ir jis bus tamėtos. Pamėnėk, ar vyrisiko ar moterisko laikrodėlio nori. M. C. ZARBET, Chicago, Ill. Dept 108, 25 Dearborn st., Chicago, Ill.

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių GALVOS skaudėjimų, KAULŲ, PERSALIMO, REUMATIZMO, STRENU SOPĖS, SAUSGELŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO IR DIEGLIŲ.

Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigėlbėti, neįeškok rodos pas kokius nemokitus žydelius ar kryžiokus savo priepuoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo ločną vientautį, reikalaudamas tikrų gyūtų ir gydančių vaistų — pas ALBERTĄ G. GROBLEVSKI, Plymouth, Pa. garsų dirbėja „Lenkiškų ir Lietuviškų gyduotų“, o persitikrinsi, kad neišskleisi veltui ir ant apgavysčių savo sunkiai uždirbto cento.

Turime gyduoles nuo visokių ligų, kokios tikrai randasi ant svieto taip del senų žmonių, kaip del kudių, vyrų ir moterų.

„Lenkiškai—Lietuviški“ vaistai jau tukstančius padarė sveikais — išgydys ir Tavę!

Ypatingai SLAPTAS ligas gydome ir gilioje slaptoje užlaikome, kaip kunigas išpažintį

Delto jeigu trokšti tikros gydytojaus pagalbos, aprašyk savo negerovę, aiškiai ir su smulkmenomis, pridėk 2 centu ant atsakymo laišku, o niekuomet to nesigailėsi.

Adrisuok: Albertas G. Groblewski Cor. Elm and Main Sts. Plymouth, Pa.

Lietuvikas Dziegornikas

Sziuo mi užsimu jau 20 metų. Užlaikan visokios rusies laikrodzius, sieninius, pastatomo ir kisoninius vyriškus moteriskus, aukštinius ir sidaurinius rotėzėlius, visokius žiedus, apilias, aukskaros ir branzalietes teipgi vėnci avonėli žiedus, sude du lioras, diena, mėnoseni motu su vardais dykal. Teipogi tai sau sives visus pamėnėtus ir n pamėnėtus daiktus. Gausite už įgija prekę suatsakance rasytis. Norint užsiorderiot laikrodėli auksini ar sėda vėni, ar paacknuota, tegul prisinečia savo tikra adresa ir 50 ct., o mes pristysim ant Ekspreso ir peržurėjas gali užsiėmėti pinigais ir pasiūti. VINCAS URMANAVICZKA, 49 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

J ir K Broliai Abraičiai.

Visiems žinomi jau 22 metai biznije. Laiko puiku Saliuna visokų gerimų, kaip tai, skanus Alus gardi Arietka visokis Vynas ir kviepeni Cigarai. Laiko arklis ir visokius vožimus del kraustimo į kur ir kas tik pareikalauja. Reikale kreipkitės pas savo lietuvius J. ir K. BROLIUS ABRAIČIUS, 293 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

TEMYKITE BROLIAI!

Imkimės nors sykį už rankų ir šelpkim viens kitą. Reikalaudami šipkorėčių važiuoti i senaji kraują, arba norėdami parsitraukti iš Tėvynės savo giminias, pažįstamus, teipgi siųsdami pinigus, neužmirškite atsilankyti į LIETUVIŠKĄ BAKĄ, W. G. SAVA, 13 S Penn'a Ave. WILKES-BARRE, PA. Gyven ločnam savo name.

DOVANAI VISIEMS

Temykite gerai! TIKRAI LIETUVIŠKA, DIDELE KRAUTUVĖ Puikiasių armonikų, skripkų, klarnetų, triubų, koncertinių ir daugybė kitokių muzikaliskų instrumentų. Geriausių dziegorių, lenciugų, visokių žiedų, laketų, spilkų, kolčikų aukšinių ir paukščių, visokio skyriaus mašinių del drukavojimo gramatų, puikių britvų, albumų portretams, revolverių, šaudyklių (strielbų), kšieninių lempukių, guminių litarų, adresams pečečių, gramatikų mokintis angliškos kalbos, žodynų, istoriskų ir maldų knygu kokių tik randasi lietuviškoj kalboj, gražių popierų del rašymo gramatų su puikiasiais apskaitymais ir dainomis — su konvertais tuzinas 25c., 5 tuzinai už \$1.00, 1000 už \$6.00. Kas veltų sau ką parsitraukti, tegul prisinečia už 5c marke ir teisinga adresa, o aptures didelį N 3 naują KATALOGĄ DOVANAI su 315 aiškių paveikslų ir 1000 visokių naudingų daiktų. Aš gvarantuojū, kad mano tavoras pirmos klases, o prekės pigesnės kaip kitur. Orderius išsiunčia greitai į visus Amerikos ir Kanados kraštus. Perkupčiai gali gauti pirkat daug pigiau kaip kitur. Reikalaujanti katalogo pamėnėkit varda laikraščio, katrame matėt apgarsinima. K. VILKEVICH. 112 Grand st., Brooklyn, N. Y.

„Raistas“ „The JUNGLE“

Perguldyta iš angliško originalo į lietuvišką kalbą. Dabar parsiduoda ta knyga tik už 1 DOLERĮ. Reikalaujant ir siunčiami pinigus, visada reikia adresuoti ant išleistojaus vardo teip: J. NAUJOKAS, Madison Sq. Sta. box 189, NEW YORK CITY, N. Y.

VISI

Nauji skaitytojai, kurie užsirašys „Vienybė Lietuvnikų“ gaus priedų knygų už \$1.15, pagal pasirinkimą iš katalogo, kuri prisineči visiems dovanai. P. Mikolainis, Box 62, New York.

HOTELIS VIN. DAJNIO

12 W. Main st. Plymouth, Pa. Užlaiko visokios arietkos, vynu, skanus aluoci, porterio ir kviepeni cigarai. Salė dėl draugysčių ir šep susirinkimū. Reikale kreipkitės pas savo tautietį VINGĄ DAJNĮ.

GERIAUSIA UZEIGA LIETUVIAMS pas JONA KULBOKA.

Skanus Alus, gardi Arietka, visoki Vynai ir kviepeni Cigarai. TURIU AGENTURA Parduodu Lotus, ir Namus, puikioje vietoj, ant gerų išlygų, galima pirkti už pilną prekę ir ant išmokescių. Perkant už pilną prekę 15-tą procentū numazina. Ši puiki vieta randasi LINDEN, N. J. Nuvažiuojamas dovanai. Reikia dazlinot pas AGENTĄ JONA KULBOKA 74 Grand Street, kampas Wythe Av. Brooklyn, N. Y. Vietoje, ka bankose pinigus pražudot, tai vėrciaus nusipirkti lota arba namus, o tada pinigai niekad nepražūs. Su gudone gero velyjantis JONAS KULBOKA.

MĒSINYČIA

Užlaikan kasdien šviežia mesa, kiauliena, veršienė, jautiena, avinėnių, kumpiai švieži, rukyti, dešrų galima gaut visokių dideliam pasirinkimū. A. Adzgauckas, 204 Main st. PLYMOUTH, PA.

Jonas S. Lopatto, Attorney and Counsellor-at-Law

Atorvys advokatas pabalgus Pennsilvanijos Universiteta), užsimu varymū provų vėnos teismuose. Ofisas ramuose 47-48-49 Bennett Building, kampo Public Square ir North Main Street, WILKES-BARRE, PA. Teleponas naujas Ofiso 37 „Residencijos 1284-R.

VIENYBĖ Telephone 1406 Greenpoint.

KUR TEN IR GALYBĖ VIENINTELĖ LIETUVIŠKA APTIEKA VINCO DAUNARO, 132 BEDFORD AVE. BROOKLYN, N. Y. Tarpe North 9-tos ir 10-tos ulycios.

A. M. Martus

Jei geri DEGTINE, tai dėl užtikimo geros sveikatos gerks
McHenry
 nes šita Degtinė geriausia ir teisingiausia
 Daktarai pripažino už sveikąsias.
 Ji yra seniausia degtinė Suv. Valstijoje, pradėta 1812 m.
 Pareikalaujant joms ja nusinėti tiesiog iš Bravoro, dėlto kad žmonės gauri tikra, čysta ir sveika degtinė. A.M. MARTUS

Hancock Square, New York City.

60 YEARS' EXPERIENCE PATENTS

TRADE MARKS DESIGNS COPYRIGHTS &c.
 Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. HANDBOOK on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the Scientific American.
 A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.
MUNN & Co. 361 Broadway, New York
 Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

PUIKIAUSIS SALIUNAS JONO RAISO,

Skanus Alus, gardi Arielka, visokis Vynas ir kvėpentis Cigarai.
 Lietuviai, reikala užiekit pas savo tautietį, o visada busit užganėdinti.
769 Liberty Ave.
 Kampas Shepperd Ave.
BROOKLYN, N. Y.

Lietuvizskas Ziegormeistras.

Sziuomi užsimu jau 18 metų.
 Prancūz visama Lietuviams, kad užsieniu didėle krasnave visokių dziegorėlių ir ziedų: kaip tai, laikrodžių sieninių, kiseninių dyto aukso vyziškų ir moteriškų su gražiom kvietkoms ir t. t. Visokių ziedų silubinių ir taip nesiot valiknamo ir moteriškų a dideliu pabrėžime ir už prielaima preke. VISOKIU MUZIKOS IRANBU.
 Skriplių, armonikų, strunų, klarnetų, britvų, drukuojamų maszių ir parasonų. Teisposgi dziegorėlius patiesiu.
M. MINKUS,
 kampas Hancock ir
 286 E. Market str. Wilkes-Barre, Pa.

PRETELIAI LIETUVIAI.
 12 dideliu ir 12 mažu.
 Prekė \$10 už bakslu. Prekes apmokamas
H. B. ROSENSON,
 317-319 Grand St.,
 Telephone, 1102 W. Winesburg
 BROOKLYN, N. Y.

GERIAUSIA UZEIGA PAS VINČĄ ŽARSKĮ.

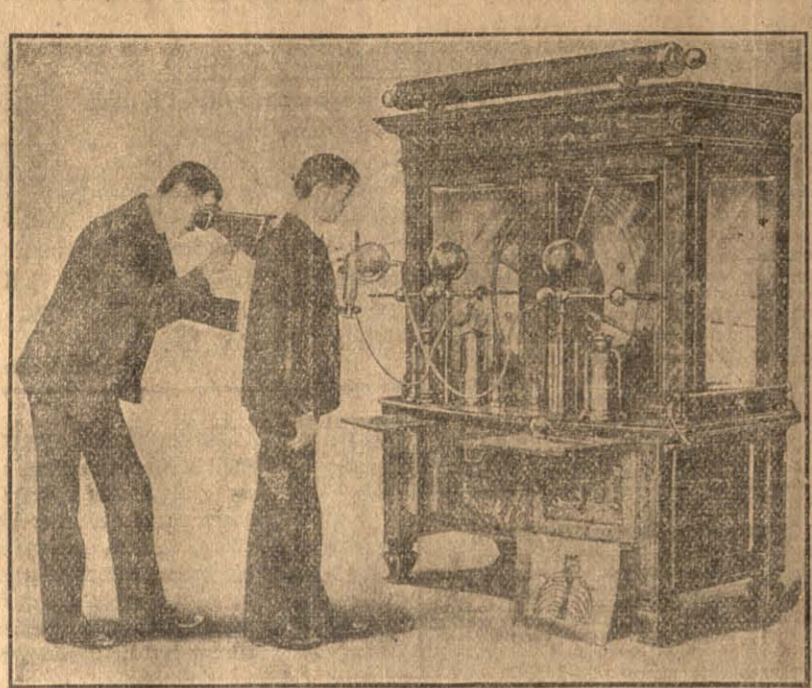
Laikau puikioje vietoje Salionas, už laikau skaniausius gerimus, Alių, Arielka, visokis Vynas ir kvėpentis Cigarai.
 Lietuviai nepamirškite atsilankyti pas savo tautietį po Numeriu
111 Wythe Ave.
Brooklyn, N. Y.

PUIKIAUSIOJ VIETOJ SALIUNAS AND. LINONIO,

Clinton Ave. ir Hamilton Place,
MASPETH, L. I.
 Skanus Alus, gardi Arielka, visokis Vynas ir kvėpentis Cigarai. Vieta graži, prie grios, kaip šioms dienoms teip ir udeleiom galima praleist linksmi laikai.

HOTELIS A. NATAUCZIO,

218 E. Main Street,
PLYMOUTH, PA.
 Skanus Alus, puikiasia Arielka visokis Vynas, Porteris, Elius ir kvėpentis Cigarai. Atsilankykit pas seną biznierių ir pažystamą
A. Natauci.

Lenkiškas gydytojas iš senos tėvynės yra savininku, sugabiu elektrišku madingų mašinu, kaip matote ant paveikslu, kur atėjas pas ligonį peržiuri ir atranda ligą ant kurios serga.
 Ypatingai išgydymą visų užsienėjusių ligų kroniškų, vyrų, moterų ir vaikų. Jeigu esate sergantį ir reikalaujate daktariškos pagalbos tai nesiduokite netikriems gydytojams, kurio garsinasi duoda rodą dovanai, tik už gyduoles turį užimokēt ir tokiu budu išvilioja. nuo \$3000 iki \$100.00
 Aš praktikuoju su pasisekimu jau daugelis metų ir užsielpniau simpalija ir prielankumą su savo geru pasielgimu, o kas svarbiausia dėl mūsų žmonių tai su pigumu. Negalima užtikrinti arba gvarantuoti, kaip kiti kad daro dėl ištraukimo pinigų, bet galite buti užtikrinti, jeigu yra išgydoma liga, tai išgydau kiekvieną tuojaus be užvilkinimo ir didelių iškaščių. Duoda ir nepaprastas gyduoles, kurios pargabentos iš seno kraujaus speciališka.
 Kurie sergantį negali asabiškai atsilankyti tai rašykite laiška aprašydamu savo ligą ir skaudėjimą, tada apreiškiu išgydymą ir kaštus išgydymo jeigu ligonis tinka ant to, tai tuojaus pasiūniu gyduoles ir reikalingus daiktus dėl ligono ir aprašome vartojimą gyduolių. Išgyda jau ne vieną mano gyduoles, tą liudija laiška padėkavones gautos nuo tautiečių. Gydan teipgi patrukimā, rupture be operacijos ir pertraukimo darbo.
 Nesiduokite apgandinėti aptiekoriams, kurie sau duoda vardą daktaro ir gydo kaipo daktaras. Ligoniai nesijausdami geriau kreipiasi pas daktarą, su kurio daktaras turi daugiau darbo negu su ligėdriu, kuris tiesiog kreipiasi pas daktarą. Ligai užėjus nepamirškite, kur savo kalba galėsite susikalbėti.
43 S. WASHINGTON st. WILKES-BARRE, PA.
 Europiškas ir Amerikoniškas elektriškas gydymas.
 Valandos: nuo 8 iki 10 ryte; nuo 12 iki 4 po piet; vakaisai nou 6 iki 10.
 Naujas Telephonas 1005. Senas Telephonas 659B

Max Kobre Litewski i Polski BANK

40 Canal Str.—142 Division Str., New York
 Filija 81 Grand st. Brooklyn, N. Y

Prieteliai! duodu jums žinią, kad mes parduodam Sifkortes ant visų greičiausių laivų už pigiausia prekę. Esu užtvirtintu agentu ant lini North German Lloyd Brėmono; Hamburg Amerikan Line Hamburg, Red Star Line, Antverpo ir Netherlands Lines Rotterdam. Siunčiame pinigų, kurių jus pristeliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susėkėti lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiliudikite, kad mes per 52 metusu kožu apsiėjome teisingai. Teisposgi parduodame tikietus ant visų geležinkelių Amerijoje ir Europoje.
 Duodam žinoti kad mes priimam pinigus į deponitā bankos ir mokam po 3 procentus ant metų. Procentū tik tą mokam nuo 50 dolerių ir viršaus, ale kad buva padėti ne mažiū kaip 6 mėnesius. Padėti ir išimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

KNYGA „RAISTAS“

Gaunama redakcijoj „Vienybės Lietuvnikų“
RAISTAS. Šioje knygoje yra plačiai aprašyta apie lietuvių gyvenimą Amerikoje, kaip vienas lietuvis—Rutkus atvažiavęs į Ameriką pateko į Chicagos gyvulių pjovinių ir savo gudrumu sukėlė daug truksmo, o kas iš to išėjo. Yra aprašyta kaip Rutkus su Ona apsiydė ir kokiu jų ypatinga veselilia atsibuvo. Knyga Raistas verta kiekvienam lietuviui perskaityt. Parasė Upton Sinclair. Lietuviškon kalbon versta iš angliškos. Išleido Jonas Naujokas. Puslapių 355. Prekė \$1.00
J. J. Pauksztis ir K. Brazys,
 120--124 Grand st. Brooklyn, N. Y.

PLYMOUTH NATIONAL BANK,

East Main st., Plymouth, Pa.
 KAPITOLAS.....100.000
 PERVERSIS.....20.000
 Tris procento mokame ant padėtų pinigų. Bus išmokėta ant kiekvieno pareikalavimo. Gerusia užtikrinta urediška banka.
 John R. Powell, Prezidentas.
 John J. Moore, Vice-Prezident.
 R. J. Faust, Jr. Kasierius.

In 7 dienas per marias

Parduodu Latvokortes, siunčiu pinigų ir daviernastes į visas diuis svieto.
 Parduodu Laikrodėlius, leucetūgas, Ziedus mastėnėlas gromatoms drukuot \$4 iki \$100.
G. J. JESZMANT,
 171 N. Main st. Pittston, Pa.

SVEIKATA IR LAIME

Reikalauk ir skaityk naujai išleista knyga „Vadovas in Sveikata“

Su daug svarbių, naujaisiu aprašymų, apimanti reikalingiausius dalykus, kurie suteikia sveikatą ir laimę!
SZITA KNYGA PARASZYTA DAKTARO E. C. COLLINS, naujaisia jos dababartine laida, su daug pridejimu ir išaiškinimu apie visokias ligas, kaip buti sveiku, nuo ligu apsisergeti, išsigydyti ir akyvu paslapytū žmogaus gyvenime, kaip ir pastoti laimingu; pripildyta padidinant su viršum 200 lapu kitu DAKTARU SPECIALISTU, COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTO ir išleista.

Šioje knygoje rasite visokių ligų vardus, kaip jos prasideda ir kaip jas greičiausia galima pergalėti, aprašyta vyrų ir moterų visokios ir lytiškos užsikrečiamos paslaptingos ligos.
Vadovas in Sveikata plačiai aprašo smagumą, ir paslaptis, atidengiant ženybiniu lytiško gyvenimo susituo-kimą ir kaip mokēt apsvesti, kad buti laimingu. Lygiai daug pamokiniū jaunimui, kad per lytiška išdykumą nepasigadytū, nenupultū protiška, lytiškai ir ant sveikatos.
 Kiekvienas skyrus šitos knygos yra žingeidus. Sergantiesiems mes rodiame skaityti apie Dispepsija, Reumatizmā, Plaučių ligas, Širdies ir Inkstų, Kepenų, visokias Vyrų ir Moterų ligas. Kuriam rūpi sveikata ir laimingas gyvenimas, tegul pasiskubina tą knygą. „VADOVAS I SVEIKATA“ parsitraukti, nes netrukus ir ši paskutinė spauda tarp 3 milijonų lietuvių tuojaus išsisklaidys. Tą knygą reikalinga turēt kiekvienoj šeiminoj ir pavienioms ypatoms.
 NORS PASKUTINĖS LAIDOS DAUG TUKSTANČIU EGZEMPLIORIU ATSPAUSTA IR TA KNYGA KAŠTUOJA 45 CENTUS, bet kad ji išdėta visomenei, tai kiekvienas apturės ją dovanai, kuris tik atsiys 10 centų markėms už prisintūmā ir savo aiškiai parašytā adresā „VADOVAS I SVEIKATA“ gaus (tą knygą), kuri jau daug gyvasčių išgelbėjo ir gero padarė; už tai ji ir madinga visiems.

VISADA ADRESUOT:
The Collins New York Medical Institute,
 140 W. 34 st., New York, N. Y.

P. V. Obiecinas & Co

Telephonas 8 S.
 Cor. 12-th and Carson st.,
 S. S. P. ttsburg, Pa.

Parduodu laivakortes ant visokių linij ir aluonų pinigų į visas diuis svieto. Daviernastes (pavedimus raštū) atitiktūi reikalū su Masko-lijos valdzia. Ismatnu visokius pinigūs ant amerikoniškū ir t. t. Darau apsigėrimu nuo aztes (Fire Insurance) ant visokių daiktū. Jeigu kurį atkellavęs nžalkytū kastiėgarnėje, tegu saukiael prie manęs, o as jį išliuosiu.
 Lietuviai kreipkitis pas savo tautietį, o buste užganėdinti.

Teisingas, senas salionikas Brooklyn

AUGUSTAS KALVAITIS,
 484 Metropolitan Ave. ir kampas Rodney str. BROOKLYN, N. Y.

Jon Wasczila,

Pasiuva puikiai drabuzius ant visokių madų, kaip vyrams teip ir moterims siutus.
 Reikale meldziame tautiečių atsilankyti ir persitikrinti iš musų darbo gerumo.
Jonas Vasczila,
 E. 14 st. and Walnut st. BERWICK, PA.

PUIKUS HOTELIS! KAZ. MILISAUSKO.

Laikau visokius gerimus, kaip tai Alių, degtinę, visoki vyna, porteri ir kvėpentis Cigarai.
 Priek tam laikau kriaučystę, Ste-liuotus siutus dirbu pagal vėliausia madā, už priemama prekę. Reikale nepamirškīt savo lietuvių.
16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa.
 Hotelis žemai, o kriaučystę viršū.

M. ROSENBAUM

Geriausė dėl Lietuvių Agentura ant visos Philadelphia.
 Pardūdam LAIVAKORTES ir TIKETUS GELŽKELIU į visas dalis svieto, ir ant visokių linijū. Turim susinešimus kiekvinoj dalyje svieto ir siunčiame pinigūs greitai ir pigei.
 Susiėnekam visokiose kalbose. Pinigus priimam ban- kon ir išmainom. Visame duodam prieteliškā rodā.
 Musų Offisas 609 South Third str. PHILADELPHIA, PA.

W. SŁOMINSKA,

679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.
 Mano Dirbtuve tapo Apdovanota
DWIEMS MEDALIAIS
 ant Kosciuszkos Parodos už rupestingā, teisingā ir artistiskā iš-dirbinā.

KARUNŲ, SZARPŲ, KUKARDŲ, ROZETŲ, BERLŲ, MARSALKINIŲ LAZDŲ ir tt.

Turiu už garbę apretksztū gu-dotinjems Kunigams ir gu-dotin. Draugystėms, kad asz dirbu visus angscziiaus pamintus daigtus Pigiūse, Teisingiausoi ir Geriausēi, nes per 30 metų užsiimdama išdirbinimais įrijau geriausę praktikę ir dėl to galu wisę padirbt pigiau ir geriau negu kiti fabrikai.
 Su guodone
W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

Isidor Glou.

Parduoda laikrodzius sieninius ir kiseninius vyziškus ir moteriškus, ziedus, bransoletas spilvas ir visokius aukštinus daiktus, teipgi už- jima jū taisyti. Viskas už pigiausia prekę.
102 Main st. Plymouth, Pa.

Antanas Staszauckas.

Laikau puikioje vietoje Salionas, už laikau ska- niausius gerimus ir kvėpentis Cigarai. Lietu- viai nepamirškite atsilankyti pas savo vian- tauti.
No 2 Cor. Nesbitt ir Broadway st. EAST PLYMOUTH PA.